

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 12 Οκτωβρίου 2008, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00', στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία της Βουλευτού Ηλείας, κυρίας Κρινιώς Κανελλοπούλου και της Βουλευτού Β' Αθηνών, κυρίας Μαριλίζας Ξενογιαννακοπούλου, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Μετανάστευση – Πρόσφυγες», «Απόδημος Ελληνισμός», «Κυπριακό», «Η Ονομασία της Π.Γ.Δ.Μ.», «Κρίση στα Βαλκάνια», «Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις», «Εξοπλισμοί – Πυρηνικά», «Στρατός», «Παγκοσμιοποίηση» και «Ειρήνη - Πόλεμος», που περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α' Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β' Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΙΓ' Σύνοδος 2007 – 2008.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αϊβαζίδου Χριστίνα (Α' Θεσσαλονίκης), Αλ Χοσμπάν Κάτια (Ιορδανία), Αποστολίδης Βασίλειος (Επικρατείας), Βασματζίδου Χριστίνα (Αίγυπτος), Βατίστα Φλώρα (Α' Πειραιώς), Καραμπουρνιώτης Θανάσης (Β' Θεσσαλονίκης), Καρκάνη Ελεάνα (Β' Πειραιώς), Καρύτσας Παρασκευάς (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Καστάνης Μηνάς (Ισραήλ), Κιλινκάροβα Νίνα (Νομός Καβάλας), Κουρεβέλη Κικιλία-Θεοχαρίστη (Νομός Σάμου), Μάνιος Ιωάννης (Νομός Δράμας), Μπαζίνη Αθηνά (Νομός Ευβοίας), Πεϊδου Αθηνά (Νομός Πιερίας), Χασικού Άννα Μαρία (Κύπρος) και Χρίστου Μαρία (Κύπρος).

Στη συνεδρίαση παρέστησαν ο Πρόεδρος της Επιτροπής του Προγράμματος Βουλή των Εφήβων κ. Γεώργιος Μπαμπινιώτης, Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και τα μέλη της Επιτροπής πατήρ Γεώργιος Μεταλληνός, Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και

κυρία Βασιλική Παπαπέτρου, εκπαιδευτικός.

Επίσης, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης προσήλθαν οι κ.κ. Κωνσταντίνος Τασούλας, Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας και Θεόδωρος Κασσίμης, Υφυπουργός Εξωτερικών, καθώς και ο κ. Ευάγγελος Χρυσός, Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, Καθηγητής Πανεπιστημίου.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θέλω κατ' αρχήν, εκ μέρους της Εθνικής Αντιπροσωπείας να σας καλωσορίσω στη Βουλή των Ελλήνων και ειδικότερα στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων και Άμυνας και να σας μεταφέρω τις ευχές όλων των συναδέλφων μου, Ελλήνων Βουλευτών, για κάθε πρόοδο και επιτυχία στην προσπάθεια που καταβάλλετε για να κατακτήσετε το μέλλον σας.

Ονομάζομαι Κρινιώ Κανελλοπούλου, εκλέγομαι Βουλευτής στο Νομό Ηλείας και συμβαίνει να είμαι Αντιπρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και Άμυνας της Βουλής. Θα συμπροεδρεύσουμε με τη συνάδελφο, κυρία Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου. Για πρώτη φορά, μετά από πρόταση του Προέδρου της Βουλής και τη σύμφωνη γνώμη του κ. Μπαμπινιώτη, θα προεδρεύσουν εδώ μαζί μας και δύο από εσάς. Μόλις ξεκινήσει η διαδικασία, θα κληρωθούν και δύο Έφηβοι Βουλευτές, που θα προεδρεύσουν μαζί μας.

Θέλω να σας δηλώσω ότι η επίσκεψή σας εδώ, στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, δηλαδή, στην κεντρική θεσμική έπαλξη του δημοκρατικού μας πολιτεύματος, είναι για μας και χαρά και τιμή. Είναι χαρά, γιατί εσείς είστε για μας το μέλλον της Ελλάδας και είναι τιμή, γιατί μας κάνατε περήφανους με τις αριστείες, που έχετε κατακτήσει έως σήμερα. Μας δίνετε ελπίδα, ότι αύριο η χώρα μας θα εκπροσωπηθεί από πολύ άξιους ανθρώπους.

Σήμερα, ζούμε σε μια εποχή πολιτικής απαξίωσης, δυστυχώς, όπου η προάσπιση του δημοκρατικού μας πολιτεύματος και ο σεβασμός στις ηθικές και πνευματικές μας κληρονομίες, νομίζω ότι πρέπει να αποτελέσουν κεντρική μας μέριμνα. Θέλω να πιστεύω ότι η συμμετοχή σας σήμερα εδώ θα σας κάνει να διαπιστώσετε ότι η ενασχόληση με τα κοινά είναι ενδιαφέρουσα και ο μόνος τρόπος για να αλλάξετε τον κόσμο προς το καλύτερο και προς τα εκεί που εσείς θέλετε να διαμορφώνετε, να καθοδηγείτε και κατευθύνετε τα πράγματα, για τη βελτίωση της πατρίδας μας και της κοινωνίας.

Η Διαρκής Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας, στην οποία βρισκόμαστε σήμερα, θεωρώ ότι είναι μια Επιτροπή εξαιρετικού ενδιαφέροντος, γιατί ασχολείται με θέματα που αφορούν στην εθνική μας ακεραιότητα, στο κύρος της χώρας μας στο εξωτερικό, στις σχέσεις της Ελλάδας με τις

άλλες χώρες, με γνώμονα πάντα την ειρήνη. Πιστεύω πολύ σε σας τους νέους. Πιστεύω πως έχετε και βαθιά σκέψη και ιδανικά. Θα παρακολουθήσουμε με πάρα πολύ ενδιαφέρον τις απόψεις και τις προτάσεις σας και εύχομαι αύριο, εσείς οι ίδιοι, ως ενεργοί πολίτες, να μπορέσετε να πραγματοποιήσετε τα όνειρά σας.

Κατ' αρχήν, θα δώσω το λόγο στην εισηγήτρια, η οποία θα μιλήσει για έξι λεπτά. Όσο θα έχει το λόγο η εισηγήτρια, θα μπορείτε να δίνετε τα ονόματά σας στη Γραμματεία για να τοποθετηθείτε και μετά θα έχετε το λόγο για τρία λεπτά. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, θα έρθει στην Επιτροπή μας ο κ. Πρόεδρος της Βουλής και, κατά πάσα πιθανότητα, και οι Υφυπουργοί Εξωτερικών και Άμυνας, κ.κ. Θεόδωρος Κασσίμης και Κωνσταντίνος Τασούλας, αντίστοιχα. Στο τέλος της συνεδρίασής μας, θα ψηφίσουμε επί των προτάσεών σας. Σας ευχαριστώ πολύ και εύχομαι κάθε επιτυχία.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα ήθελα και εγώ, από την πλευρά μου, να σας καλωσορίσω. Είναι πραγματικά μεγάλη χαρά για εμάς να έχουμε τη δυνατότητα να συμμετέχουμε στη συνεδρίασή σας. Πιστεύουμε ότι είναι μια ζωντανή διαδικασία, που ερχόσαστε και φέρνετε όλες τις σκέψεις και τον προβληματισμό σας. Αυτό, για εμάς, είναι ιδιαίτερα χρήσιμο και σημαντικό. Ταυτόχρονα, όπως και η συνάδελφος, κυρία Κανελλοπούλου, προηγουμένως είπε, είναι σημαντική, πιστεύω και για εσάς αυτή η εμπειρία, μέσα στο χώρο της Δημοκρατίας, της συμμετοχής, να μπορέσετε να εκφραστείτε και να εκφράσετε τη δική σας γενιά.

Όπως, πολύ σωστά, ειπώθηκε, περνάμε μια περίοδο κατά την οποία πολλές φορές, αμφισβητείται η πολιτική συμμετοχή. Πιστεύω ότι το σημαντικό ζήτημα είναι, επειδή το μέλλον σας ανήκει και εσείς το διαμορφώνετε, για να μπορέσετε να το διαμορφώσετε με τον τρόπο που εσείς θέλετε, πάνω από όλα, να συμμετέχετε ενεργά. Πρέπει να είσαστε παρόντες σε κάθε θεσμό και σε κάθε δυνατότητα που σας δίνεται, για να μπορείτε να σφραγίσετε εσείς αυτό το μέλλον, που πραγματικά σας ανήκει και το χαράζετε.

Εγώ είμαι η Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου και εκλέγομαι στη Β' Περιφέρεια της Αθήνας. Το μόνο που θα ήθελα να πω είναι ότι η Επιτροπή μας σήμερα, που έχει κρίσιμα ζητήματα, δηλαδή, για τις εξωτερικές σχέσεις και για την άμυνα, συνεδριάζει και σε μια περίοδο που βλέπουμε πολύ μεγάλες αλλαγές γύρω μας, μεγάλες ανακατατάξεις, που είναι πρόκληση για τη χώρα μας, αλλά και συνολικά για όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, να χαράξουν ένα μέλλον με ειρήνη, με συνεργασία που και εσείς θα μπορέσετε να βρείτε τον καλύτερο δρόμο σας.

Καλή επιτυχία στις εργασίες μας και ελπίζω αυτές οι ημέρες να είναι πραγματικά πολύτιμες

για εσάς στο μέλλον. Να είστε καλά.

Μετά από κλήρωση που έγινε, οι Έφηβες Βουλευτές που θα συμπροεδρεύσουν είναι οι Νίνα Κιλινκάροβα από το Νομό Καβάλας και η Κικιλία – Θεοχαρίστη Κουρεβέλη από το Νομό Σάμου, οι οποίες έλαβαν θέση στο Προεδρείο.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αϊβαζίδου Χριστίνα.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΪΒΑΖΙΔΟΥ (Εισηγήτρια – Α΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, φίλοι συμμαθητές, ως μέλος της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, είμαι εδώ για να παρουσιάσω ένα γνωστό σε όλους σας φαινόμενο, τη μετανάστευση. Το φαινόμενο αυτό προϋπήρχε, αλλά αναπτύχθηκε ραγδαία και θα εξακολουθεί - πιστεύω- να αναπτύσσεται. Η Ελλάδα, ως χώρα προέλευσης μεταναστών, έγινε και χώρα υποδοχής, κυρίως, μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή. Μεγάλος αριθμός Ελλήνων έρχεται, από τότε, στην Ελλάδα για μια καλύτερη ζωή. Στη μετανάστευση τους οδηγούν, κυρίως, οικονομικά αίτια. Οι άνθρωποι αυτοί θέλουν να δουλέψουν. Θέλουν να συντηρήσουν τις οικογένειές τους, θέλουν ένα καλύτερο αύριο γι' αυτούς, για τα παιδιά τους, για τους απογόνους τους και έρχονται σε μια χώρα που μπορεί να τους τα προσφέρει αυτά. Τα αίτια που τους οδηγούν στην μετανάστευση, κατά την άποψή μου, είναι, κυρίως, οικονομικά.

Όσον αφορά στα πολιτικά αίτια, καθεστώτα που είναι καταπιεστικά, οδηγούν τους ανθρώπους στη φυγή. Οι άνθρωποι αυτοί, έχοντας απόψεις και πεποιθήσεις για ορισμένα θέματα, αναγκάζονται να φύγουν, αναζητώντας πολιτικό άσυλο σε άλλες χώρες.

Κατά την άποψή μου, όμως, υπάρχουν και πολιτισμικά αίτια. Άνθρωποι που προέρχονται από χώρες με λιγοστό πολιτισμικό πλούτο, αναζητούν μια καλύτερη ζωή σε χώρες αναπτυγμένες πολιτιστικά. Και, όντως, αναζητούν καλύτερη παιδεία και καλύτερο πολιτισμό.

Όσον αφορά στον πολιτισμό, θα επικεντρωθώ και στο ρόλο της παιδείας. Η παιδεία βοηθάει να αποφύγουμε τα αισθήματα ξενοφοβίας και ρατσισμού, τα οποία διογκώνονται όλο και περισσότερο. Αυτό δεν είναι δίκαιο για κανένα. Πρέπει όλοι να αναλάβουμε -θα το πω πολύ απλά- το πόστο μας σε αυτή τη διαδικασία ενσωμάτωσης των μεταναστών. Πρέπει ο καθένας μας να βοηθήσει, να πάρει μέρος ενεργό, ώστε να μειωθεί το πρόβλημα. Εγώ δεν αντιμετωπίζω τη μετανάστευση ως πρόβλημα. Την αντιμετωπίζω ως κάτι καλό για μια χώρα. Συμβάλλει στις δημογραφικές εξελίξεις και στην αποφυγή μείωσης του πληθυσμού. Όσοι μετανάστες φεύγουν από μια χώρα, άλλοι τόσοι έρχονται.

Το κράτος πρέπει να προσφέρει, σε όσους θέλουν να γίνουν υπήκοοι της χώρας, απλές και εύκολες διαδικασίες. Η έκδοση άδειας παραμονής να γίνει πιο εύκολη και να μην χρειάζεται οι άνθρωποι να περιμένουν χρόνια και χρόνια, και μέσα σε όλα αυτά τα χρόνια, να τρέχουν από εδώ και από εκεί και να θέλουν να αποδείξουν ότι είναι κάτοικοι αυτής της χώρας.

Όσον αφορά στον πολιτισμικό τομέα, η Ελλάδα πρέπει να υιοθετήσει αποτελεσματική μεταναστευτική πολιτική. Για παράδειγμα, στην Ολλανδία, η εκμάθηση της γλώσσας είναι απαραίτητη για τους μετανάστες. Δεν λρω, ωστόσο, να ακολουθήσει η Ελλάδα τα ρεύματα της Ολλανδίας, γιατί η Ελλάδα έχει τις δικές της ανάγκες. Όπως ένας άνθρωπος έχει τις δικές του ανάγκες, έτσι και η Ελλάδα έχει τις δικές της ανάγκες σαν κράτος και συγκροτημένη κοινωνία και πρέπει να τις προσαρμόζει, ώστε να επιτευχθεί ο στόχος.

Πρέπει να δημιουργηθούν ειδικές τάξεις για τα παιδιά των μεταναστών, ώστε να ενσωματωθούν πολύ πιο εύκολα στο εκπαιδευτικό σύστημα. Επίσης, να μη γίνονται διακρίσεις σε παιδιά του δημοτικού σχολείου, που ακόμα δεν καταλαβαίνουν από ρατσισμό και φυλετικές διακρίσεις. Θετικά θα συνέβαλε και η δημιουργία οργανώσεων και σεμιναρίων. Θα έφερνε πιο κοντά τους μετανάστες με τους Έλληνες κατοίκους της χώρας. Θα μιλούσαν για τα προβλήματα, που έχουν αυτά τα δύο μέλη της χώρας.

Οι πρόσφυγες θα πρέπει να διατηρήσουν τη γλώσσα και τον πολιτισμό τους, ώστε οι Έλληνες να γνωρίσουν έναν καινούργιο τρόπο ζωής. Αυτό είναι πλεονέκτημα, γιατί γνωρίζουν όλο και περισσότερα πράγματα. Ωστόσο, πρέπει να δημιουργηθούν και οργανώσεις, μέσω των οποίων θα εντάσσονται οι μετανάστες στην επίσημη αγορά εργασίας και στο ασφαλιστικό σύστημα. Το κράτος θα πρέπει να παρέχει οικονομική βοήθεια στις προσφυγικές οικογένειες. Θα πρέπει να συνεργάζεται και με τις χώρες προέλευσης για την παροχή οικονομικής βοήθειας και να βοηθάει τις χώρες που έχουν πρόβλημα, τις χώρες που είναι πολύ υποβαθμισμένες.

Όλα αυτά μπορούν να εφαρμοστούν, με την προϋπόθεση ότι θα ενδιαφερθούμε όλοι. Πιστεύω ότι είναι ένα καίριο και σημαντικό ζήτημα. Έχουν αναφερθεί πολλά παιδιά σε αυτό και δεν με πειράζει, που αναφέρομαι και εγώ, γιατί αυτό το φαινόμενο εκπροσωπεί και εμένα, ως μέλος οικογένειας μεταναστών. Προσωπικά, δεν αντιμετώπισα ρατσισμό και ξενοφοβία, αλλά η οικογένειά μου αντιμετώπισε και αυτό είναι κάτι, που επηρεάζει και εμένα. Δεν το θεωρώ σωστό, για κάποιον που έχει μεγαλώσει στην Ελλάδα, που ζει καθημερινά εδώ και δέχεται όλες τις επιδράσεις, που μπορεί να προσφέρει αυτή η χώρα, όλα τα θετικά και τα αρνητικά, που τον κάνουν, άμεσα, Έλληνα πολίτη.

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω, με αυτόν το σύντομο λόγο, που μου δόθηκε η ευκαιρία να είμαι, σήμερα, εδώ, να εκφράσω τις απόψεις μου, να τις υποστηρίξω και να σας τις μεταδώσω. Ωστόσο, πιστεύω ότι δεν είναι κάτι πρωτότυπο, αλλά είναι καλό οι θέσεις αυτές να ακούγονται και να ξανακούγονται. Ίσως, τότε, οι περισσότερες εφαρμοστούν.

Ευχαριστώ πολύ. Αυτός ήταν ο λόγος μου. Ελπίζω να ήταν ικανοποιητικός.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Μαρία Χρίστου.

ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥ (Κύπρος – Λευκωσία): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, η δική μου πατρίδα έχει μοιραστεί στα δύο. «Ποιο από τα δύο κομμάτια πρέπει να αγαπώ;» τραγουδούσε ο αείμνηστος Μάριος Τόκας. Η Κύπρος, εδώ και 34 χρόνια, είναι διχασμένη, με το βόρειο κομμάτι της υπό τον πόδα του Αττίλα. Ο μισός πληθυσμός της Κύπρου εκδιώχθηκε από τα σπίτια όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε. Αφέθηκε στο έλεος της προσφυγιάς, αναζητώντας καταφύγιο και στήριξη στις ελεύθερες περιοχές. Εξαθλιωμένοι, ζώντας στα όρια της ανέχειας, ήλπιζαν στη στήριξη των συμπατριωτών τους και του κράτους. Φρούδες, όμως, οι ελπίδες τους. Τους στέρησαν οι εισβολείς τη νόμιμη γη τους και τα ουσιώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Περισσότερο, όμως, τους πόνεσε η αντιμετώπιση που τους έτυχε από το κράτος τους και τους συμπατριώτες τους.

Η Κυβέρνηση, τότε, για απάμβλυνση των προβλημάτων των προσφύγων, ίδρυσε το φορέα ίσης κατανομής βαρών και θέσπισε νόμους προσφέροντας προνόμια, όπως το δικαίωμα της υποθήκευσης της κατεχόμενης περιουσίας για εξασφάλιση στεγαστικών, επαγγελματικών, ή σπουδαστικών δανείων και για λόγους υγείας, με επιτόκιο χαμηλότερο από το τρεχούμενο της αγοράς.

Φέτος, προτάθηκε σειρά αντισταθμιστικών μέτρων, κατά τη διάρκεια των προεκλογικών εκστρατειών, όπως η μεταφορά του συντελεστή δόμησης από τις κατεχόμενες περιοχές στις ελεύθερες, που προσφέρει εναλλακτικές λύσεις για την αξιοποίηση της ελάχιστης ιδιοκτησίας που απέκτησαν ή κατέχουν στις ελεύθερες περιοχές οι πρόσφυγες. Όλα αυτά τα αντισταθμιστικά μέτρα που υιοθέτησαν και υιοθετούν οι εκάστοτε κυβερνήσεις ασφάλειας, στοχεύουν στο να αρθεί η κοινωνική ανισότητα και αδικία, που, παρόλο του ότι έχουν περάσει 34 χρόνια, εξακολουθεί να υφίσταται και να μεγιστοποιείται με την υπεραξία που απέκτησε η γη στις ελεύθερες περιοχές εις βάρος των προσφύγων.

Η Κυβέρνηση, όμως, για εξυπηρέτηση οικονομικών και άλλων συμφερόντων, θέσπισε νόμο

που υπαγορεύει ότι οι πρόσφυγες της α΄ γενιάς, εάν είναι αρσενικού γένους, κληροδοτούν στα παιδιά τους την ιδιότητα του πρόσφυγα. Αντίθετα, εάν είχες μια φορά την ατυχία να έχεις γονιό πρόσφυγα, εάν είναι θηλυκού γένους, είσαι δύο φορές άτυχος, διότι, όπως υπαγορεύει ο νόμος, δεν κληροδοτείς στους απογόνους την ιδιότητα του πρόσφυγα και τις ωφέλειες που συμπεριλαμβάνονται σε μια δημοκρατική κοινωνία, που οι φυλετικές διακρίσεις αποτελούν παρελθόν.

Αυτή η απόφαση αδικεί διπλά μερίδα προσφύγων της β΄ γενιάς, εμάς. Πώς μπορεί να υπάρξει λογική στο να είμαι κόρη, γυναίκα πρόσφυγας, αλλά να μην καρπούμαι τα ωφέληματα του να είμαι πρόσφυγας, ενώ η ξαδέλφη μου, που ο πατέρας της, ο αδελφός της μητέρας μου, είναι πρόσφυγας, να θεωρείται πρόσφυγας; Είναι δυνατόν αλλοδαπός συμμαθητής μου, του οποίου η μητέρα είναι από άλλη χώρα, αλλά ο πατέρας του είναι Κύπριος και πρόσφυγας, να έχει πρόσβαση σε όλα αυτά τα δικαιώματα από τα οποία εγώ αποκλείομαι;

Η αναθεώρηση αυτού του νόμου είναι απαραίτητη. Εύλογη είναι η προσπάθεια διαφύλαξης οικονομικών συμφερόντων εκ μέρους του κράτους, αλλά άλογη αυτή η νομοθεσία. Εναλλακτικές λύσεις υπάρχουν. Το κράτος οφείλει να αντιμετωπίσει ισότιμα τους πολίτες του. Είναι απαράδεκτο τον 21ο αιώνα να υπάρχουν φυλετικές διακρίσεις στην ευρωπαϊκή ευημερούσα Κύπρο. Ας μειώσει τα ωφέληματα και να τα παρέχει σε όλους. Καλύτερα μειωμένα ωφέληματα σε όλους, παρά αδικία, διακρίσεις και άνιση μεταχείριση.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Πριν δώσω το λόγο στον επόμενο Έφηβο Βουλευτή, θα ήθελα να καλωσορίσω στην Επιτροπή μας –είναι ιδιαίτερη τιμή για μας- τον καθηγητή κ. Μπαμπινιώτη, ο οποίος είναι Πρόεδρος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος Βουλή των Εφήβων, καθώς και τον κ. Χρυσό, ο οποίος είναι Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Θανάσης Καραμπουρνιώτης.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΜΠΟΥΡΝΙΩΤΗΣ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, η σημερινή μου παρέμβαση σκοπό έχει να επιστήσει την προσοχή όλων μας σε ένα πρόβλημα, που τα τελευταία χρόνια έχει γίνει ιδιαίτερα οξύ για τη χώρα μας, την ιστορία και την ιδιαιτερότητά της. Ακούει στο όνομα «μακεδονικό». Πρόκειται για αμφισβήτηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς ή, το χειρότερο, για καπηλεία της πολύχρονης ιστορίας μας.

Οι βόρειοι γείτονές μας, στην προσπάθειά τους να αποκτήσουν εθνική ταυτότητα, δεν δίστασαν να προβάλουν την ιστορία της Μακεδονίας ως πλούσια κληρονομιά των αναμνήσεών τους και να αμφισβητήσουν την ελληνικότητα της μακεδονικής ιστορίας προς ικανοποίηση των πολιτικών τους σκοπιμοτήτων. Δεν βρίσκομαι εδώ για να υπερασπιστώ το αυτονόητο, την ελληνικότητα της Μακεδονίας ή το σεβασμό που πρέπει να δείχνουμε στην ιστορία και στην πολιτιστική μας κληρονομιά. Η ελληνικότητα της Μακεδονίας, σύμφωνα με τα ιστορικά και τα γεωγραφικά δεδομένα, είναι αδιαμφισβήτητη. Το πρόβλημα έγκειται στους τρόπους που βρίσκουν οι ιθύνοντες και κυρίως, στην αποτελεσματικότητά τους, προκειμένου να σταματήσει ο αποχρωματισμός της ιστορίας μας. Στα πλαίσια των πολιτικών συζητήσεων, έντονη είναι η λύση για διπλή ονομασία των Σκοπίων: «Άνω Μακεδονία» ή «Βόρεια Μακεδονία» για εκείνους, «Αρχαία Ελληνική Μακεδονία» για εμάς.

Στην πολιτική κονίστρα ρίξαμε την άσκηση του βέτο στην προσπάθεια των Σκοπίων να σταματήσουν τέτοιου είδους λογοπαίγνια που θίγουν την ελληνική ψυχή. Οι Σκοπιανοί παραποιούν την ιστορία, ακόμα και στα σχολικά τους βιβλία, και προβάλλουν προπαγανδιστικές ταινίες με τον Μέγα Αλέξανδρο να προφέρει στη σλαβική γλώσσα: «Η Μακεδονία μας ανήκει». Εμείς, ως νέοι, τι μέλλει να κάνουμε; Να ακολουθήσουμε πολιτικές που θα ευνοήσουν την ειρηνική συμβίωση με τους όμορούς μας Σκοπιανούς ή να καταφύγουμε σε επικίνδυνες εκδηλώσεις εθνοκεντρισμού; Αυτό που μπορούμε και επιβάλλεται να πράξουμε είναι να αποσβέσουμε το θέμα με δραστικότερα και αποτελεσματικότερα μέτρα. Πρέπει να εκμεταλλευτούμε την παιδεία και τη δυνατότητα που μας δίνει να σμιλεύσουμε τους νέους με βαθιά και έντονη εθνική συνείδηση.

Για να γίνει αυτό, χρειάζεται η εκπαίδευση των νέων να ακουμπά στη γνώση της ιστορίας και όχι στο απλό ξεφύλλισμά της. Οι νέοι οφείλουν να γνωρίζουν την αλήθεια για την ελληνικότητα της Μακεδονίας, για να μείνουν ανυποχώρητοι σε πολιτικές πιέσεις περί οικουμενισμού. Οι νέοι, με τη σωστή παιδεία και την αντικειμενική γνώση της ιστορίας, πρέπει να μείνουν αταλάντευτοι στις επί χρόνια συσσωρευμένες πρακτικές που πειθαρχούν στους ίδιους τρόπους σκέψης για τη συμφέρουσα λύση προς τα δύο κράτη, στις ίδιες πολιτικές κινήσεις και επιταγές.

Επιτέλους, ας γίνει η γνώση της ιστορίας μας βίωμα για όλους, ας γίνει απάντηση σ' αυτούς που θέλουν να προσβάλουν την ιστορική μας κοινότητα! Επιτέλους, ας ξεκινήσει η πραγματική ώσμωση της ιστορίας μας από τα σχολικά μας χρόνια, χωρίς να χρειάζεται να καταφεύγουμε σε εθνικιστικές εξάρσεις! Ας προβληθεί η ιστορία μας με όλα τα μέσα που διαθέτουμε, έντυπα και ηλεκτρονικά, με εκδόσεις των ιστορικών πηγών που μιλούν για τα μακεδονικά εδάφη, με

παρουσίαση της αρχαιολογικής σκαπάνης που φέρνει στο φως την ιστορία της Ελλάδας! Η γνώση της ιστορίας είναι δύναμη και εμείς είμαστε συνεχιστές της. Ας γίνουμε άξιοι κληρονόμοι και αξιόμαχοι εγγυητές της!

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΚΙΚΙΛΙΑ – ΘΕΟΧΑΡΙΣΤΗ ΚΟΥΡΕΒΕΛΗ (Έφηβη Βουλευτής Νομού Σάμου - Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Άννα – Μαρία Χασικού.

ANNA – MARIΑ ΧΑΣΙΚΟΥ (Λευκωσία): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κατ' αρχήν, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω και μέσω εσάς το σύνολο των Ελλήνων Βουλευτών που για την τιμή που μας κάνατε να μας προσκαλέσετε στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Η τιμή γίνεται ακόμη πιο μεγάλη όταν ο λόγος δίνεται σε μια Ελληνοκύπρια, όπως είμαι εγώ, με ρίζες κατεχόμενες, για να εκθέσει τις απόψεις και τους προβληματισμούς της για την ημικατεχόμενη πατρίδα της.

Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι, θα ήθελα να αποφύγω τυχόν ιστορικές αναδρομές και κατάθεση γεγονότων που στιγμάτισαν την πορεία του νησιού μου. Εξάλλου, είμαι βέβαιη ότι όλα αυτά είναι, ήδη, γνωστά σε εσάς. Έχουν ειπωθεί χιλιάδες φορές. Οι συνέπειες της κατοχής δεν μπορούν να εκφραστούν με λέξεις, παρά μόνο με εικόνες καταστροφής, λεηλασίας, βαρβαρότητας και απανθρωπιάς. Άλλωστε, ένα γνωστό απόφθεγμα υποστηρίζει: «Μια εικόνα, χίλιες λέξεις». Η εικόνα της σκλαβωμένης Κυρήνειας, που βουβά μας περιμένει κοντά της για να ζωντανέψει ξανά, η ανοικοδόμηση ξένων πολιτιστικών στοιχείων, αποτελούν ηχηρή μαρτυρία ότι ο χρόνος εργάζεται εναντίον μας.

Δε θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι η δική μας πλευρά θα έπρεπε να επιδιώκει λύση χθες. Απόδειξη του ότι ο χρόνος εργάζεται εναντίον μας αποτελεί το γεγονός ότι ο εποικισμός αυξάνεται μέρα με τη μέρα. Δημοσιογραφικές πληροφορίες ανεβάζουν τους έποικους στις 300.000 και στις 90.000 περίπου τους Τουρκοκύπριους. Ο συνεχώς αυξανόμενος ρυθμός των εποίκων και ο συνεχώς μειούμενος ρυθμός των Τουρκοκυπρίων δυσχεραίνει την προσπάθεια για λύση. Η συνεννόηση μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων για λύση είναι σίγουρα πιο εφικτή και δυνατή, παρά η οποιαδήποτε διαπραγμάτευση με τους εποίκους. Επιπρόσθετα, εξίσου σημαντικό είναι το γεγονός ότι η θέληση των Τουρκοκυπρίων για λύση εξασθενεί χρόνο με το χρόνο, λόγω της πίεσης των εποίκων και της συμβίωσης μαζί τους.

Παράλληλα, όσο περνάει ο καιρός, ο οικοδομικός οργανισμός και η καταστροφή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς γίνεται ακόμη εντονότερο φαινόμενο. Στα εδάφη μας χτίζονται νέα, ξένα στοιχεία και κάθε τι δικό μας εξαφανίζεται, κατεδαφίζεται, χάνεται και σβήνει, έτσι όπως θα

χαθεί και η μνήμη του λαού μας, ο πολιτισμός μας, η ιστορία μας, η ελληνικότητά μας. Σε κάποιο σημείο, θα φτάσουμε να διερωτόμαστε για ποια και για πόση πατρίδα μιλούμε, γιατί, αν τα πράγματα συνεχίσουν να εξελίσσονται με αυτούς τους ρυθμούς πώλησης των περιουσιών μας σε τρίτους, αλλοίωσης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, τότε δε θα μας έχει μείνει πια πατρίδα.

Η μοναδική φορά που έφτασαν οι δύο πλευρές σε λύση ήταν με το δημοψήφισμα του 2004, το λεγόμενο σχέδιο Ανάν, όπου το μεγαλύτερο ποσοστό των Ελληνοκυπρίων, το 75%, απάντησε αρνητικά, ενώ το μικρότερο ποσοστό, το 25% περίπου, απάντησε θετικά. Επομένως, στόχος μας πρέπει να είναι η ανίχνευση των στοιχείων του σχεδίου Ανάν, που οδήγησαν σε αρνητική στάση. Διαμορφώνοντας τα στοιχεία αυτά, τροποποιώντας κάποια συγκεκριμένα άρθρα, αν ήταν δυνατόν, με βάση τις απαιτήσεις των δύο ηγεσιών, αλλά και πραγματοποιώντας, παράλληλα, αμοιβαίες υποχωρήσεις και συμβιβασμούς, η λύση καθίσταται σίγουρα πιο εφικτή.

Τέλος, αφού η πολιτική βούληση υπάρχει, αφού Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι θέλουμε λύση και είμαστε έτοιμοι να ξανασμίξουμε, γιατί να μη δοκιμάσουμε ξανά, ιδιαίτερα σήμερα, που η Κύπρος είναι ενταγμένη στην Ε.Ε. με τη βοήθεια της τελευταίας, αλλά και με τη βοήθεια των μητέρων πατρίδων, Ελλάδας – Τουρκίας, μπορούμε να βρούμε τη λύση και μαζί τα χαμένα μας εδάφη. Μια λύση που να διασφαλίζει το παρόν και το μέλλον όλων, Ελληνοκυπρίων, Μαρωνιτών, Αρμενίων, Λατίνων μέσα σε συνθήκες ασφάλειας, ευημερίας και προκοπής, μακριά από πολέμους, εντάσεις και συγκρούσεις να ζήσουμε ειρηνικά σε αυτό το κομμάτι της γης, της Ανατολικής λεκάνης της Μεσογείου, «στη γη της λεμονιάς και του χρυσοπράσινου φύλλου». Ευχαριστώ.

ΝΙΝΑ ΚΙΛΙΝΚΑΡΟΒΑ (Έφηβη Βουλευτής Νομού Καβάλας - Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής, Βατίστα Φλώρα, Α΄ Πειραιά.

ΦΛΩΡΑ ΒΑΤΙΣΤΑ (Α΄ Πειραιώς): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές.

Επιθυμώ να εκφράσω τη μεγάλη χαρά μου που βρίσκομαι σήμερα σε αυτό το σεβαστό χώρο της Ελληνικής Δημοκρατίας. Θα ήθελα να θίξω το θέμα σχετικά με τις συνθήκες διαβίωσης των ανθρώπων στις υποανάπτυκτες περιοχές του κόσμου. Είναι γενικά παραδεκτό ότι ακόμα και στις μέρες μας, παρόλο που το ανθρώπινο είδος έχει εξελιχθεί σε μεγάλο βαθμό, όσον αφορά στα πολιτικοοικονομικά και πολιτιστικά, υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που πεθαίνουν καθημερινά από την έλλειψη βασικών αγαθών για τη διαβίωσή τους. Οι λεγόμενες χώρες του τρίτου κόσμου πρέπει να εκμεταλλεύονται τις πολιτικοοικονομικές βλέψεις των αναπτυσσόμενων χωρών.

Καταρχήν, θα ήθελα να επισημάνω ότι χρειάζεται να ευαισθητοποιηθεί το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο μέσω προγραμμάτων ενημέρωσης και να δραστηριοποιηθούν. Το άτομο και γενικότερα η κοινωνία έχει το χρέος να συμμερίζεται το συνάνθρωπό του, ώστε να επιτευχθεί μία κοινωνία, η οποία να χαρακτηρίζεται από αδελφoσύνη και αλληλεγγύη, να σταματήσουμε, δηλαδή, να είμαστε εγωιστές. Να σκεφτόμαστε ότι κάποιος μας έχει ανάγκη. Πρέπει να σταματήσουμε, επίσης, να εξαρτιόμαστε από τα υλικά αγαθά, αλλά να αντιμετωπίσουμε με θάρρος τη σημερινή πραγματικότητα.

Είναι γεγονός ότι τα παιδιά του Τρίτου Κόσμου έχουν έλλειψη παιδείας, γιατί δεν τους προσφέρεται η παιδεία από την κοινωνία στην οποία ζουν. Γι' αυτό, μέσω προγραμμάτων, πρέπει να ωθήσουμε προς την πνευματική τους καλλιέργεια, γιατί και αυτά είναι ανάγκη να έχουν κάποιο λόγο. Επίσης, θα ήθελα να πω ότι η UNICEF θα μπορούσε να δραστηριοποιήσει κάθε άνθρωπο και να ωθήσει ώστε κάθε άτομο και κάθε κοινωνία να μην είναι εγωιστές. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ την κυρία Φλώρα Βατίστα για την ενδιαφέρουσα τοποθέτησή της. Να καλωσορίσουμε τον πατέρα Γεώργιο Μεταλληνό, Ομότιμο Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Είναι χαρά και τιμή να είσατε κι εσείς μαζί μας σήμερα.

Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Αθηνά Μπαζίνη.

ΑΘΗΝΑ ΜΠΑΖΙΝΗ (Νομός Ευβοίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές.

Όλοι μας γνωρίζουμε ότι η Ελλάδα, την τελευταία εικοσαετία περίπου, έχει μεταμορφωθεί σε χώρα υποδοχής μεταναστών, σε αντίθεση με την εικόνα που παρουσίαζε τη δεκαετία του '50 ή του '60, κατά τις οποίες μεγάλο μέρος του πληθυσμού της χώρας μετανάστευε σε πλούσιες χώρες της Ευρώπης, όπως στη Γερμανία ή σε άλλες Ηπείρους, όπως στην Αμερική. Δεν πρέπει, όμως, να ξεχνάμε ότι δεν είχαν και την καλύτερη αντιμετώπιση από τους ντόπιους, οι οποίοι τους χαρακτήριζαν με τα χειρότερα λόγια. Οι άνθρωποι εκείνοι ήταν απλά οικονομικοί μετανάστες, που ήθελαν να μεγαλώσουν τα παιδιά τους σε καλύτερες συνθήκες.

Όλα αυτά τα αναφέρω απλώς, διότι θα ήθελα να σας αποδείξω ότι οι Έλληνες έχουν περάσει πολύ δύσκολα χρόνια, έχουν γνωρίσει και τη φτώχεια και τις φυλετικές διακρίσεις, άρα είναι σε θέση να συμπαρασταθούν σε όλους εκείνους που, αναζητώντας ένα καλύτερο αύριο, ξενιτεύονται προς το άγνωστο, πολλές φορές, χωρίς να γνωρίζουν ούτε καν τη γλώσσα του κράτους στο οποίο θα ζήσουν. Όμως, η Ελλάδα καλό θα ήταν να υιοθετήσει μεταναστευτική

πολιτική στη βάση της αντιμετώπισης των μεταναστών και του ελέγχου για τον περιορισμό της παράνομης μετανάστευσης στην Ελλάδα, διότι η χώρα αδυνατεί να απορροφήσει τις χιλιάδες των προσφύγων, παρέχοντάς τους εργασία και καλύτερες συνθήκες ζωής. Ακόμα, το ελληνικό κράτος θα ήταν καλό να λάβει μερικά μέτρα για την καλύτερευση της καθημερινότητας αυτών των ανθρώπων, χωρίς να χρειάζεται να ζουν με το φόβο του αν θα έχουν εργασία την επόμενη μέρα. Μια καλή λύση θα ήταν ένα αυστηρότερο νομοθετικό πλαίσιο για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μεταναστών, όπως και η δημιουργία κρατικών προγραμμάτων ένταξης και προσαρμογής τους, διότι εργάζονται, πολλές φορές, χωρίς ασφάλιση. Έτσι, ανθεί, όπως θα λέγαμε, η «μαύρη εργασία» και επιπλέον αυτό μπορεί να βλάψει και τους ίδιους σε περιπτώσεις ατυχημάτων.

Επιπλέον, όπως όλοι μας γνωρίζουμε, υπάρχουν μετανάστες που ζουν πολλά χρόνια στην Ελλάδα, έχοντας «χτίσει» τις οικογένειές τους εδώ και έχοντας, πολλές φορές, τις δικές τους επιχειρήσεις. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν μεγαλώσει τα παιδιά τους με την ελληνική κουλτούρα, με την ελληνική ιστορία. Αυτοί δικαιούνται την ελληνική υπηκοότητα, για να είναι σε θέση να αποφασίζουν για τα κοινά και για το μέλλον που έχουν σχεδιάσει να ζήσουν εδώ. Εξάλλου, δεν κερδίζουν μόνο οι αλλοδαποί με την εργασία τους, αλλά και το ελληνικό κράτος με το ετήσιο παράβολο που λαμβάνει από τους χιλιάδες μετανάστες. Επιπλέον, θα ήθελα να τονίσω και το πρόβλημα της άδειας εργασίας, που έχουν αρκετοί μετανάστες να εκδώσουν και επιπλέον, όπως αναφέρθηκε, της «μαύρης εργασίας». Άρα, θα πρέπει να ληφθούν άμεσα αυστηρότερα μέτρα που θα είναι ισότιμα προς όλους. Ευχαριστώ πολύ.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής, Ελεάνα Καρκάνη.

ΕΛΕΑΝΑ ΚΑΡΚΑΝΗ (Β΄ Πειραιώς): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, μέλη της Επιτροπής, αξιότιμη κύριε Μπαμπινιώτη, πατέρα Μεταλλινέ, αγαπητοί συνάδελφοι.

Θα μιλήσω για ένα θέμα που ήδη ακούστηκε, τη μετανάστευση, αλλά δεν θα σας κουράσω με γενίκευση, αλλά ειδικότερα για τις προϋποθέσεις με τις οποίες πρέπει να μπαίνει κάποιος μετανάστης σε κάποια χώρα. Καταρχήν, θα ήθελα να εκφράσω τη μεγάλη χαρά και την τιμή που αισθάνομαι, γιατί μπορώ να συμμετέχω στη διαδικασία της Βουλής των Εφήβων. Στην ηλικία που βρισκόμαστε εμείς οι νέοι, μάς βασανίζουν πολλά θέματα και προβλήματα που συνήθως είναι έξω και πέρα από τη σχολική πραγματικότητα. Προσπαθούμε να δώσουμε μάταια απαντήσεις σε αναπάντητα ερωτήματα που τέθηκαν πριν από εμάς και δεν απάντησε ποτέ κανείς. Προσπαθούμε

να βρούμε λόγους και αιτίες, θέτουμε το «γιατί» και το «πώς» και ίσως όλα αυτά να σας φαίνονται απλά και τετριμμένα, αλλά για μας τα παιδιά είναι μια θηλιά περασμένη, ήδη, στο λαιμό μας που όλο και στενεύει όσο περνάει ο καιρός και θα είναι αρκετά στενή όταν θα βγούμε έξω στην κοινωνία, την οποία θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Ένα από αυτά τα σοβαρότερα προβλήματα της σημερινής ελληνικής κοινωνίας είναι και η παράνομη είσοδος των μεταναστών στη χώρα μας. Ξέρω πως αυτό το θέμα πάντα σας προβληματίζει, αλλά πάντα προτιμούσατε να το παραβλέπετε. Όμως, νομίζω πως για όλα τα θέματα έρχεται η ώρα να τα θίξουμε, να τα συζητήσουμε και σαφώς να τα λύσουμε. Όπως ξέρετε, εδώ και πολλά χρόνια, γίνεται στην Ελλάδα μια ακατάπαυστη έως και ακατάσχετη, θα μπορούσα να πω, εισροή ανθρώπων από άλλες χώρες. Πολλοί από αυτούς μπαίνουν παράνομα στη χώρα μας, κάτι που προφανώς γνωρίζετε. Η χώρα μας αντιμετωπίζει σοβαρότατα προβλήματα οικονομίας, εκπαίδευσης, ανεργίας, περίθαλψης, λανθασμένης πολιτικής και κοινωνικής διοίκησης. Και τώρα σας ερωτώ.

Με αυτές τις προϋποθέσεις, μπορεί να δεχθεί τους μετανάστες που περνούν τα σύνορά μας καθημερινά; Θεωρώ πως όχι. Μία χώρα που σέβεται και εκτιμά τον εαυτό της και τους πολίτες της θέτει κάποια μέτρα, όρια και προϋποθέσεις, για να μπορεί κάποιος να μπει μέσα στη χώρα. Σίγουρα, δεν μπορεί να απαγορευτεί η είσοδος σε αυτούς τους ανθρώπους, διότι ζούμε σε μία εποχή όπου τα πάντα, είτε αγαθά είτε ιδέες είτε επιστήμη είτε πολιτισμός, ανταλλάσσονται. Αντικείμενο οικειοποίησης γίνονται τα χρήσιμα και ωφέλιμα και απορρίπτονται τα επικίνδυνα και επιζήμια. Κατά την ίδια έννοια, δεν θα έπρεπε να επιτρέπεται η είσοδος στη χώρα μας ανθρώπων που βάζουν σε κίνδυνο ή θέτουν σε αμφισβήτηση το κοινωνικό σύνολο και τις αρχές και τις αξίες που το διέπουν. Μία χώρα, για να επιτρέψει σε κάποιον να εργαστεί σε αυτή, θα πρέπει η ίδια η χώρα να ζητά εργαζομένους ή το άτομο αυτό να έχει προσκληθεί από κάποιον συγγενή του, που μένει χρόνια στη χώρα, κάτι το οποίο ισχύει στις περισσότερες ευνομούμενες και κατηγορηματικά όχι ρατσιστικές χώρες του πλανήτη. Μετά τον απαραίτητο έλεγχο εγγράφων και δικαιολογητικών, ο εισελθών στη χώρα υποβάλλεται σε μία σειρά από ιατρικές εξετάσεις κατά τις οποίες επιβεβαιώνεται η υγεία του, προκειμένου να μην επιβαρυνθεί το σύστημα υγείας. Έπειτα, διασφαλίζεται ότι το άτομο αυτό θα αποκατασταθεί άμεσα επαγγελματικά και σε τομέα που το κράτος ξέρει πως έχει έλλειψη, προκειμένου να μην μείνουν άνεργοι οι δικοί του πολίτες.

Το κράτος πρέπει να είναι σίγουρο πως το άτομο που θα μείνει στη χώρα θα είναι νομοταγές, θα σέβεται το πολίτευμα της χώρας και τους πολίτες της και δεν θα επηρεάσει αρνητικά

οποιονδήποτε τομέα. Βέβαια, εάν τηρούνται όλες αυτές οι προϋποθέσεις, αποβαίνει προς όφελος και της χώρας και του μετανάστη ως προς την καλύτερη δική του εξυπηρέτηση και επιβίωση.

Θα ήθελα να αναφέρω δύο παραδείγματα ως προς τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες εισόδου ανθρώπων σε άλλη χώρα. Τη δεκαετία του '60, οι παππούδες μου, νέοι άνθρωποι, στο ξεκίνημα της ζωής τους, ψάχνοντας μία καλύτερη ζωή, λόγω της φτώχειας που επικρατούσε στη μεταπολεμική Ελλάδα, θέλησαν να μεταναστεύσουν και να εργαστούν στη Γερμανία. Προσκεκλημένοι από συγγενή τους που, ήδη, ζούσε στην τότε Δυτική Γερμανία πέρασαν από μία σειρά ιατρικών εξετάσεων και συνεντεύξεων. Για να μπορέσουν να μεταβούν στη Γερμανία, η Γερμανική Κυβέρνηση έπρεπε να είναι σίγουρη ότι μόλις φθάσουν θα έχουν δουλειά, ώστε να μην υπάρξουν προβλήματα. Υποθέτω πως γνωρίζετε για ποια προβλήματα μιλάω. Οι αρχαίοι μας πρόγονοι έλεγαν: «Αργία μήτηρ πάσης κακίας».

Το δεύτερο παράδειγμά μου αφορά στην οικογένεια μιας φίλης μου από το Καμερούν. Προκειμένου να βρουν κάτι καλύτερο από τη σημερινή Ελλάδα, θέλησαν, το 2006, να μεταβούν στον Καναδά και αυτοί προσκεκλημένοι από συγγενή τους που, ήδη, ζει πολλά χρόνια εκεί. Είχαν γίνει δεκτοί από την Καναδική Κυβέρνηση μέσω αίτησης που κατέθεσαν ηλεκτρονικά, πέρασαν από μία σειρά γραφειοκρατικούς ελέγχους, συνεντεύξεις και ιατρικές εξετάσεις. Η Καναδική Κυβέρνηση βεβαιώθηκε ότι η οικογένεια αυτή δεν θα επιβαρύνει το Σύστημα Υγείας της, θα είναι νομοταγείς πολίτες και σύντομα θα αποκατασταθούν επαγγελματικά, χωρίς προβλήματα και επιβαρύνσεις για την ίδια και επέτρεψαν τη μετάβασή τους τον Ιούνιο του 2008. Αυτό σημαίνει 2 χρόνια εξαντλητικών, επίμονων και χρονοβόρων διαδικασιών. Επίσης, θα ήθελα να αναφέρω και ένα άλλο στοιχείο. Κατά την είσοδό τους στον Καναδά, υποχρεούνται να φέρουν μαζί τους travel check 10.000 ευρώ και άλλα 2.000 ευρώ μετρητά για τα έξοδα των πρώτων τριών μηνών.

Στην Ελλάδα, ποτέ δεν ίσχυε κάτι τέτοιο και δεν πρόκειται να ισχύσει εάν δεν κάνετε και δεν κάνουμε κάτι γι' αυτό. Η χώρα μας μοιάζει με τον άτυχο βοσκό του Αισώπου που, συγκινημένος στο θέαμα του παγωμένου φιδιού, έσκυψε να το μαζέψει και να το ζεστάνει στον κόρφο του. Τι θλιβερή εξέλιξη στην ιστορία όταν το φίδι, χάρη στη ζεστασιά και την καλοσύνη του βοσκού, ζωντάνεψε και γύρισε και δάγκωσε τον βοσκό, με αποτέλεσμα εκείνος να πεθάνει. Έτσι μοιάζει και η Ελλάδα, η οποία, βάζοντας στα σπλάχνα της ανθρώπους που δεν γνωρίζει ποιοι είναι, τι σκοπούς έχουν ερχόμενοι εδώ ή τι συμφέροντα εξυπηρετούν, θέτει σε κίνδυνο από την ευνομία έως και την ίδια την εδαφική της ακεραιότητα. Για παράδειγμα, η Ελλάδα δέχεται συνεχώς ανθρώπους από τις γειτονικές της χώρες, όπως την Αλβανία, το Φύρομ, τη Βουλγαρία, την

Τουρκία κ.λπ., χώρες παραδοσιακά εχθρικά διακείμενες έναντι της Ελλάδας και οι οποίες ανέκαθεν διεκδικούσαν και συνεχίζουν να διεκδικούν εδάφη της. Με ποιο σκεπτικό βγάζουμε τα μάτια μας με τα ίδια μας τα χέρια; Η Γερμανία του '60 δεχόταν και δέχεται ανθρώπους που δεν είναι κοντά της και σε καμία περίπτωση δεν θα είχαν την δυνατότητα να την βλάψουν. Το ίδιο κάνει και ο Καναδάς.

Μία ακόμη σοβαρή επίπτωση που έχει επιφέρει στη χώρα μας η ανενόχλητη είσοδος των αλλοδαπών είναι πως ο ελληνικός λαός βλέπει τους αλλοδαπούς ανταγωνιστικά. Αυτό συμβαίνει διότι οι αλλοδαποί είναι τόσο πολλοί που «κλέβουν» τις δουλειές των Ελλήνων στέλνοντάς τους στην ανεργία. Ταυτόχρονα, πτωχεύει η χώρα, καθώς, καθημερινά, χιλιάδες ευρώ φεύγουν από αυτήν προς τις γειτονικές και μη χώρες. Θα μπορούσαμε, ως χώρα, να έχουμε καλύτερη οργάνωση και διοίκηση, έτσι ώστε να μην υπάρχουν τόσα τεράστια προβλήματα. Θα μπορούσαμε να δούμε εάν η οικονομία της χώρας μας, το σύστημα υγείας και τα μεγάλα αστικά της κέντρα αντέχουν περισσότερους ανθρώπους. Επίσης, εάν είμαστε διατεθειμένοι ακόμη και τώρα να διορθώσουμε την κατάσταση προς όφελος αυτών των ανθρώπων και ημών των ιδίων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι εύκολο να μείνουμε στα λόγια και να κάνουμε υποθέσεις και εικασίες. Όμως, όταν θίγεται ένα τόσο σοβαρό ζήτημα όπως αυτό, πρέπει να παίρνονται και οι ανάλογες αποφάσεις. Αυτό είναι στην κρίση των πολιτικών της Ελλάδας. Αυτό που μπορώ να κάνω προς το παρόν είναι να καταθέσω την άποψή μου και να σας ευχαριστήσω για το χρόνο που μου διαθέσατε.

ΚΙΚΙΛΙΑ – ΘΕΟΧΑΡΙΣΤΗ ΚΟΥΡΕΒΕΛΗ (Έφηβη Βουλευτής Νομού Σάμου – Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής, Χριστίνα Βασματζίδου.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΟΥ (Αίγυπτος): Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, αγαπητά μέλη της Επιτροπής, κ. Μπαμπινιώτη, πατέρα Μεταλληνέ, έχω χαρά διότι μας δόθηκε η ευκαιρία να θέσουμε τις απόψεις μας όλοι εμείς οι νέοι πολίτες του αύριο για κάποια μείζονα προβλήματα που μας ταλανίζουν.

Θα ήθελα να αναφερθώ στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική μαθητιώσα νεολαία Αλεξανδρείας της Αιγύπτου. Ένα από τα πρωτεύοντα προβλήματα είναι η μεγάλη καθυστέρηση των ενδοσχολικών βιβλίων, με αποτέλεσμα οι μαθητές, για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, να χρησιμοποιούν φωτοαντίγραφα. Επίσης, η ανεπαρκής υλικοτεχνική υποδομή δημιουργεί εμπόδια ως προς την καλύτερευση της παιδείας.

Ως φωνή των νέων αυτών, θα καταθέσω κάποιες προτάσεις που θα συμβάλλουν στη βελτίωση της κατάστασης. Αρχικά, το ελληνικό κράτος θα πρέπει να φροντίζει την άμεση αποστολή

σχολικού υλικού πριν από την έναρξη των μαθημάτων. Επίσης, μαζί με την αποστολή του σχολικού υλικού, θα πρέπει να στέλνεται ειδική επιτροπή, η οποία θα καταγράφει τις ελλείψεις των υλικοτεχνικών υποδομών. Επισημαίνω την αποστολή της ειδικής επιτροπής διότι, παρόλο που η Ελλάδα πολλές φορές δεν ξεχνά τα παιδιά της, με τη χρηματοδότηση των σχολείων, ο τελικός προορισμός δεν είναι η κάλυψη των αναγκών τους, αλλά η τσέπη κάποιων υψηλά ιστάμενων. Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η φθορά που επέρχεται στον απόδημο ελληνισμό σε συνδυασμό με άλλα γλωσσικά και πολιτισμικά προβλήματα. Αυτά τα παιδιά φεύγουν να βρουν καταφύγιο ή στην Ελλάδα ή σε άλλες χώρες. Έτσι, ο ελληνισμός χάνεται. Η Αλεξάνδρεια των Ελλήνων θα γίνει μόνο Αλεξάνδρεια της Ανατολής. Η παρακμή σου φέρνει μελαγχολία, όμως σου αρέσει όταν περπατάς στους δρόμους και οι Άραβες σου μιλούν ελληνικά, διότι βρίσκεσαι στην πόλη του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

NINA KILINKAROVA (Έφηβη Βουλευτής Νομού Καβάλας– Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παρασκευάς Καρύτσας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΑΡΥΤΣΑΣ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, πατέρα Μεταλληνέ, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής και αγαπητοί συνάδελφοι, όπως όλοι γνωρίζουμε και αντιλαμβανόμαστε, η χώρα μας βρίσκεται σε μία εξαιρετικής σημασίας γεωστρατηγική θέση στη Νοτιοανατολική Ευρώπη και από την αρχαιότητα πολλοί ήταν αυτοί που προσπάθησαν να την επιβουλεύουν για δικό τους συμφέρον.

Σήμερα, διαπιστώνουμε ότι η Τουρκία αυτοσυστήνεται ως υπερδύναμη της ευρύτερης περιοχής και, ως επί το πλείστον, με τις ευλογίες των ΗΠΑ. Παρατηρούμε συνεχώς τις προκλήσεις των γειτόνων εις βάρος μας σε όλα τα επίπεδα. Οι παραβιάσεις, παραβάσεις και εμπλοκές στον εθνικό εναέριο χώρο από σχηματισμούς, οπλισμένων κυρίως, τουρκικών αεροσκαφών είναι καθημερινό φαινόμενο και σε πολλές περιπτώσεις, έχουμε και υπέρ πτήσεις πάνω από ελληνικά νησιά. Τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας αμφισβητούνται με τη δημιουργία, κυρίως, των γκρίζων ζωνών κατά τη δεκαετία του '90 και την εδραίωσή τους μετά την κρίση των Ιμίων. Ωστόσο, απέναντι σε όλες αυτές τις προκλήσεις, βλέπουμε μία αδικαιολόγητη υποχωρητικότητα των εκάστοτε κυβερνήσεων της Ελλάδας και διαλλακτικότητα που, πολλές φορές, γίνεται ακόμη και εξοργιστική.

Σχετικά με το θέμα των Σκοπίων, άλλη μία φορά, η ελληνική διπλωματία, σύμφωνα με ένα όλο και αυξανόμενο ποσοστό Ελλήνων πολιτών, έχει προβεί σε λανθασμένους χειρισμούς και υποχωρήσεις, με αποτέλεσμα οι κυβερνήσεις των Σκοπίων να έχουν αποθρασυνθεί σε μεγάλο

βαθμό σχετικά με την επίλυση του ονόματος, την αναγνώριση από την Ελλάδα δήθεν μακεδονικής γλώσσας, εθνικότητας και μειονότητας, έχοντας αλλυτρωτικές διαθέσεις και βλέψεις στην ελληνική Μακεδονία.

Η Ελλάδα, απέναντι σε όλες αυτές τις προκλήσεις και δυσκολίες που αντιμετωπίζει καθημερινώς, θα πρέπει να λάβει άμεσα μέτρα που θα βελτιώσουν την κατάσταση και θα κάνουν τους γείτονές μας να αναθεωρήσουν θέσεις και απόψεις τους σχετικά με τις διμερείς σχέσεις με τη χώρα μας και τις διάφορες αιτιάσεις τους που στρέφονται εναντίον μας.

Η ελληνική διπλωματία θα πρέπει να αναθεωρήσει κάποιες απόψεις της και να ακολουθήσει μια πιο επιθετική διπλωματική πολιτική, η οποία δεν θα συμβιβάζεται και δε θα υπακούει στις επιταγές και διαταγές των διαφόρων κηδεμόνων και συμμάχων που προσπαθούν να ωφεληθούν εις βάρος της Ελλάδας.

Η Τουρκία, εφόσον επιθυμεί την ένταξή της στην Ε.Ε., θα πρέπει, μεταξύ των άλλων, να εκδημοκρατισθεί, να αναγνωρίσει τις σφαγές και γενοκτονίες των Ποντίων και των Αρμενίων και να σεβασθεί τα δικαιώματα του Πατριαρχείου, για παράδειγμα, με το άνοιγμα της Σχολής της Χάλκης. Θα πρέπει, επίσης, να ληφθούν σοβαρά υπόψη οι προκλήσεις σε αέρα και θάλασσα, καθώς και η συνεχόμενη αδιαλλαξία όσον αφορά στο κυπριακό, όπου επιβάλλεται η άμεση και άνευ όρων απόσυρση των κατοχικών στρατευμάτων.

Σχετικά με το όνομα των Σκοπίων, η ιστορία είναι μία και αδιαμφισβήτητη και όλοι οφείλουμε να τη γνωρίζουμε, μέσω μιας αναβαθμισμένης εκπαίδευσης. Το βέτο θα πρέπει να ασκηθεί και σε άλλους διεθνείς οργανισμούς. Επιπλέον, ο όρος «Μακεδονία» δεν θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στη μελλοντική ονομασία του σλαβικού αυτού κρατιδίου, έτσι ώστε να μην θίγεται ο ελληνικός λαός και οι αγώνες του.

Συνοψίζοντας, θα ήθελα να τονίσω το σημαντικό ρόλο των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, οι οποίες αποτελούν σταθεροποιητικό παράγοντα ειρήνης στην ευρύτερη περιοχή της ανατολικής Μεσογείου και της Ευρώπης γενικότερα. Αποτελούν εγγύηση για την ειρήνη και την ασφάλεια στην ευρύτερη περιοχή κάθε στιγμή και είναι δύναμη αποτροπής σε οποιονδήποτε θελήσει να στραφεί εναντίον της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι θα κάνουμε ένα διάλειμμα 20 λεπτών.

ΔΙΑΚΟΠΗ

ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, αρχίζουμε ξανά τις εργασίες.

Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Κικιλία - Θεοχαρίστη Κουρεβέλη.

ΚΙΚΙΛΙΑ – ΘΕΟΧΑΡΙΣΤΗ ΚΟΥΡΕΒΕΛΗ (Νομός Σάμου): Αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, επιτρέψτε μου να αναφέρω ότι είναι πολύ μεγάλη η χαρά μου που βρίσκομαι στην Βουλή των Εφήβων.

Θα ήθελα να αναφερθώ στις πολυμελείς οικογένειες. Το κράτος πρέπει να βοηθήσει τα παιδιά των πολυμελών οικογενειών και οφείλει να προσφέρει κάποια οικονομική ενίσχυση, κυρίως για τις σπουδές τους, διότι πολλά παιδιά που δεν έχουν την οικονομική άνεση, δεν μπορούν να προχωρήσουν στις σπουδές τους και αυτό πιστεύω ότι είναι μεγάλη αδικία. Εκτός βέβαια από το οικονομικό τους πρόβλημα, υπάρχει το θέμα της κατοικίας και της διατροφής. Γι' αυτό το λόγο, όπως βλέπουμε, καθώς περνούν τα χρόνια, τα ζευγάρια αποφεύγουν να κάνουν πολλά παιδιά.

Ως παράδειγμα, επιτρέψτε μου να αναφέρω την οικογένειά μου. Η οικογένειά μου αποτελείται από έντεκα μέλη. Τα αδέρφια μου είναι μεγαλύτερα από εμένα και έχω μια αδελφή, η οποία έχει αποφοιτήσει από το Λύκειο, ως αριστούχα με βαθμό 19 3/11. Πέρασε σε κάποια σχολή στην Κρήτη, αλλά δεν είχαμε την οικονομική άνεση για να σπουδάσει και το κράτος δεν μας βοήθησε ως πολύτεκνη οικογένεια. Τα άλλα μου αδέρφια προσπαθούν να δουλέψουν. Δεν υπάρχει κάποια βοήθεια. Το μήνυμά που θέλω να περάσω είναι ότι πρέπει να βοηθούνται οι πολύτεκνες οικογένειες, γιατί είναι πολύ αδικημένες.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Είσαι πολύ τυχερή που έχεις μια τόσο μεγάλη και ωραία οικογένεια.

Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Αθηνά Πεϊδου.

ΑΘΗΝΑ ΠΕΪΔΟΥ (Νομός Πιερίας): Σεβασμιότατε Πατέρα Γεώργιε, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, στη σύγχρονη εποχή, την εποχή της διπλωματίας και της σκοπιμότητας, η μικρή μας πατρίδα δίνει το δικό της αγώνα, ώστε να σταματήσουν οι σκοπιανοί γείτονές μας να διεκδικούν αναίτια τη Μακεδονική Ταυτότητα. Η κατάσταση αυτή δεν παρουσιάστηκε τώρα, αλλά έκανε την εμφάνισή της λίγο μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και ουσιαστικά απασχολεί τον ελληνικό λαό τα τελευταία 17 χρόνια.

Το πρώτο ερώτημα που γεννάται σε αυτόν που έχει μια πρώτη επαφή με το θέμα είναι το

εάν και κατά πόσο οι Έλληνες είναι Μακεδόνες. Όπως ανέφερε και ο συνάδελφος κ. Καραμπουρνιώτης από τη Θεσσαλονίκη, η ελληνικότητα της Μακεδονίας είναι αδιαμφισβήτητη. Αρχικά, η λέξη «Μακεδονία» προέρχεται από την αρχαία λέξη «μακός», που είναι ο δωρικός τύπος της λέξης «μήκος, μακεδνός». Μακεδνός σημαίνει μακρύς, ψηλός. Πράγματι, οι κάτοικοι της Μακεδονίας, μετά τους προϊστορικούς χρόνους, ήταν Μακεδνοί, δηλαδή ψηλοί, μεγαλόσωμοι. Επίσης, μαρτυρία για την ελληνικότητα της Μακεδονίας είναι η θρησκεία των αρχαίων Μακεδόνων, η οποία ήταν ίδια και απaráλλακτη με αυτή των υπολοίπων Ελλήνων. Ας μην ξεχνούμε, άλλωστε, ότι η κατοικία των αρχαίων ελληνικών θεών βρισκόταν στο μακεδονικό βουνό Όλυμπο. Αν η Μακεδονία δεν ήταν ελληνική, τότε πώς θα ήταν δυνατόν οι αρχαίοι Έλληνες να τοποθετήσουν τους θεούς τους σε ένα βαρβαρικό βουνό αφού πίστευαν στην άποψη «πας μη Έλλην, βάρβαρος»;

Εκείνο που βαραίνει τις αποδείξεις για την ελληνικότητα των αρχαίων Μακεδόνων είναι οι πηγές. Δεν υπάρχει ιστορική πηγή, στην οποία μπορεί να στηριχθεί κάποιος και να αποφανθεί ότι οι αρχαίοι Μακεδόνες δεν ήταν Έλληνες. Οι ιστορικοί, όπως ο Θουκυδίδης, ο Αριανός και ο Πολύβιος υποστηρίζουν ότι οι Μακεδόνες είναι Έλληνες. Ο Ηρόδοτος, μάλιστα, ο οποίος χαρακτηρίστηκε και ως πατέρας της ιστορίας, το γράφει ξεκάθαρα: «Ἔστι οὖν Ἑλλάς καὶ ἡ Μακεδονία». Ακόμη, στοιχεία που τεκμηριώνουν την ελληνικότητα της Μακεδονίας είναι η συμμετοχή των Μακεδόνων στις εκδηλώσεις, που προνόμια για συμμετοχή και παρακολούθηση είχαν αποκλειστικά Έλληνες, όπως, για παράδειγμα, οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Επιπλέον, η αρχαία γλώσσα που μιλούσαν οι Μακεδόνες είχε ελληνική ετυμολογία και πλήθος άλλων στοιχείων, όπως, για παράδειγμα, οι επιστολές του Αποστόλου Παύλου, δηλώνουν την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Είναι, λοιπόν, ξεκάθαρη η επικράτηση του ελληνικού μεγαλείου στην κατά τα άλλα σκοπιανή Μακεδονία. Για ποιο λόγο, όμως, οι γείτονές μας επιμένουν ότι ανήκει σε αυτούς;

Μια δεισδυτική ματιά στο κοινωνικό και πολιτικοοικονομικό γίνεσθαι μπορεί να δώσει απαντήσεις. Ας μην έχουμε αυταπάτες. Το όνομα είναι μόνο η κάλυψη και η νομιμοποίηση για μελλοντικές διεκδικήσεις. Το θέμα δεν είναι η ονομασία των Σκοπίων. Αν, για παράδειγμα, το Λουξεμβούργο από αύριο λεγόταν Αθήνα ή Θεσσαλονίκη, δεν θα νοιαζόταν κανένας και θα ήμασταν οι πρώτοι που θα πανηγυρίζαμε, γιατί δεν θα υπήρχαν επιθετικές βλέψεις. Δεν θα αλλοιωνόταν η ιστορία μας, δεν θα προσπαθούσαν να κλέψουν την πολιτιστική μας ταυτότητα και σίγουρα δεν θα αμφισβητούσαν την ίδια μας την ύπαρξη, ως ελληνικό πληθυσμό.

Αν τα Σκόπια τιμούσαν την παράδοση και την ιστορία της χώρας μας, δεν θα

χρησιμοποιούσαν ένα όνομα που άρρηκτα μας προσδιορίζει ως λαό και ως έθνος. Για να προσδώσει νομιμότητα στην επεκτατική του διάθεση, το κράτος των Σκοπίων χρησιμοποιεί για σημαία του ένα όνομα που δεν του ανήκει. Η ονομασία, το άνοιγμα συζητήσεων, οι συνομιλίες για το ένα ή το άλλο όνομα πάντα με τη λέξη Μακεδονία, απαραίτητο συστατικό, δεν γίνονται τυχαία και δεν έχουν ως διεκδικητές μόνο τους Σκοπιανούς. Πρόκειται για προπαρασκευαστικές ενέργειες για χάραξη νέων συνόρων στα Βαλκάνια. Μπορούμε να δούμε ότι τον τελευταίο χρόνο είναι τεταμένο το κλίμα στα Βαλκάνια. Βλέπουμε την ανεξαρτησία του Κοσσόβου.

Αυτά σίγουρα δεν είναι τυχαία. Παράλληλα, θα ήθελα να επισημάνω τις συντονισμένες ενέργειες ανθρώπων που μεταμφιέζονται σε δημοσιογράφους και ακαδημαϊκούς και μας μιλάνε μέσα από τα κρατικά ιδρύματα με την ανοχή της πανεπιστημιακής κοινότητας για Τσάμηδες και για γενοκτονίες αλβανικού πληθυσμού από την ελληνική πλευρά. Αυτό, βέβαια, εντάσσεται στη γενικότερη πολιτική της αμερικανικής προπαγάνδας, ώστε να διαμορφώσει τετελεσμένα και να επιβάλει αυτά που αυτή θέλει.

Γίνεται, λοιπόν, αντιληπτός ο λόγος που οι Σκοπιανοί είναι ανένδοτοι όσον αφορά στο θέμα της ονομασίας και μάλιστα, όσο περνά ο καιρός, ίσως μπορούμε να πούμε ότι βρίσκονται κοντά στην επίτευξη του στόχου τους. Αυτό συμβαίνει επειδή τα τελευταία 17 χρόνια οι Κυβερνήσεις αδρανούσαν. Άφηναν το φλέγον αυτό θέμα στην άκρη της εξωτερικής τους πολιτικής, ενώ πραγματοποιούσαν επισκέψεις σε όλα τα κράτη βαφτίζοντάς τις διπλωματικές κινήσεις. Όμως, το καζάνι σιγόβραζε και ενώ αυτοί ασχολούνταν με τα επουσιώδη και τις μικροκομματικές πολιτικές σκοπιμότητες και βλέψεις, ένα – ένα, τα διάφορα κράτη – σήμερα είναι πάνω από 120 – αναγνώρισαν και τυπικά τα Σκόπια, ως Μακεδονία.

Το ότι βρισκόμαστε σήμερα, ως έθνος, στη μέση ενός αγώνα για τον οποίο μπορεί να προβλεφθεί και ήττα, οφείλεται σε αυτούς που αδιαφόρησαν για το ζήτημα της Μακεδονίας. Οφείλεται, επίσης, στο πλήθος των Υπουργών και Υφυπουργών Εξωτερικών που, ενώ γνώριζαν την κρισιμότητα της κατάστασης, συμπεριφέρονταν σαν την στρουθοκάμηλο που προσπαθεί να κρυφτεί.

Το θέμα, όμως, δεν είναι να μένουμε στους λόγους που μας οδήγησαν ως εδώ. Είναι επιτακτική ανάγκη να κοιτάξουμε μπροστά μας και να συμπεριφερθούμε όπως αρμόζει, ως ώριμος λαός. Λύσεις υπάρχουν ακόμη και μετά από 17 χρόνια. Σε αυτό τον αγώνα, βασικός αρωγός πρέπει να είναι η πολιτεία, η οποία, με έμπνευση και σωστή πολιτική, μπορεί να αποτρέψει κάθε είδους ονομασία που προσβάλλει το ελληνικό έθνος.

Επίσης, η πολιτεία οφείλει, μέσω της εκπαίδευσης, να παρουσιάσει αντικειμενικά και με καθαρή ματιά το Σκοπιανό, στα σχολεία και τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα. Αν η παρεχόμενη από το κράτος παιδεία υστερεί, πώς είναι δυνατό να καταλάβει κανείς τις συνέπειες μιας ονομασίας, που ουσιαστικά δεν υφίσταται; Οφείλει, λοιπόν, η πολιτεία να λάβει υπόψη της την ιστορία της Ελλάδας και να παρουσιάσει τα γεγονότα με απόλυτη ειλικρίνεια.

Εκτός, όμως, από την πολιτεία, τα Μ.Μ.Ε. διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην επίτευξη του στόχου. Είναι καλό να επαναπροσανατολίσουν τον απλό λαό μέσω των ειδησεογραφικών τους δελτίων και των διάφορων ιστορικών, αλλά και πολιτικών εκπομπών που προβάλλουν, όσον αφορά την πολιτιστική του ταυτότητα, αλλά και τη γενικότερη πολιτική που ασκείται στα Βαλκάνια. Τα Μ.Μ.Ε. διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην ενημέρωση και πνευματική κατάρτιση του πολίτη. Συνεπώς, πρώτα αυτά πρέπει να προβάλλουν την αλήθεια.

Τέλος, ο απλός πολίτης και εμείς τα παιδιά, πρέπει να δείξουμε το αρμόζον ενδιαφέρον και είναι ανάγκη να πειστούμε ότι αυτό που διεκδικούν τα Σκόπια είναι ελληνικό και μόνο προνόμιο.

Συνοψίζοντας, θέλω να τονίσω την κρισιμότητα της κατάστασης και να υπενθυμίσω ότι ακόμα και εάν το θέμα φύγει από την επικαιρότητα, οι συνέπειές του θα γίνουν αντιληπτές στο χωνευτήρι του χρόνου.

Δεν θα ήθελα να κλείσω την εισήγησή μου κινδυνολογώντας και αυτό, γιατί πιστεύω στο αύριο, που θα το φτιάξουμε εμείς.

NINA KILINKAROVA (Έφηβη Βουλευτής Νομός Καβάλας – Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κάτια Αλ Χοσμπάν.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Γ.Σιούφας).

ΚΑΤΙΑ ΑΛ ΧΟΣΜΠΑΝ (Ιορδανία): Κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, Πατέρα Μεταλληνέ, αγαπητοί συνάδελφοι, αποφασίζοντας να πάρω μέρος στο Πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων και νιώθοντας μεγάλη τιμή για την ευκαιρία που μου έδωσε η πατρίδα μου, εκατοντάδες σκέψεις πέρασαν από το μυαλό μου σχετικά με το κείμενο που θα έγραφα.

Οι προβληματισμοί δεν λείπουν, τα στραβά αυτού του κόσμου πολλά, οι πληγές της ανθρωπότητας δεκάδες, ειδικά, όταν ζεις, όπως εγώ, στην Ιορδανία, που είναι η πατρίδα του πατέρα μου και η γενέθλια γη μου. Εμείς έχουμε το θλιβερό προνόμιο να μεγαλώνουμε σε ένα μέρος ειρηνικό, που βρίσκεται σε έναν κύκλο φωτιάς και αίματος. Η Παλαιστίνη, Ιράκ και Λίβανος είναι οι γειτονικές χώρες του τόπου μου. Η σκόνη των γκρεμισμένων σπιτιών της Γάζας, τα

κλάματα των μανάδων που έθαψαν τα παιδιά τους, η οργή των Ιρακινών για την κατοχή και τον εμφύλιο πόλεμο και η μυρωδιά του αίματος από το Λίβανο βρίσκεται στον αέρα και στα δελτία της τηλεόρασης, που καθημερινά παρακολουθούμε.

Και, όμως, κάτι πιο φριχτό, αν μπορεί να υπάρχει φριχτότερο πράγμα από τον πόλεμο, πιο απάνθρωπο παγίδευσε την προσοχή μου. Κάνοντας βόλτα στο διαδίκτυο έπεσα πάνω σε ένα blog κάποιου έλληνα δημοσιογράφου. Τότε, είδα αυτό που παραμέρισε όλες τις σκέψεις μου και τάραξε το μυαλό και την ψυχή μου. Ήταν μια απλή φωτογραφία από μια γωνία της Αφρικής, κάπου στο Σουδάν. Ένα παιδάκι, διπλωμένο στα δύο, πάνω σε διψασμένη γη, προσπαθεί σέρνοντας να φθάσει λίγο πιο πέρα, όπου άνθρωποι της UNICEF μοίραζαν φαγητό. Πίσω του, στα 2 – 3 μέτρα, περιμένει ένας γύπας, μυρίζοντας το θάνατο που πλησιάζει.

Η στάση του παιδιού, λόγω της εξάντλησης από την πείνα και ίσως και από κάποια αρρώστια, με συγκλόνισε. Λίγα μέτρα μπροστά του η ζωή και μια ανάσα πίσω του παραμόνευε ο θάνατος. Στα μάτια μου φάνταζε αυτή η στάση σαν προσευχή στη γη, που δεν μπόρεσε να θρέψει τα παιδιά της, αλλά και σαν παράκληση στη μάνα γη να το κλείσει μέσα της και να το σώσει από τη ζωή που δεν πρόλαβε να ζήσει.

Δυστυχώς, δεν ξέρουμε τι απέγινε το παιδί. Ξέρουμε, όμως, τι γίνεται καθημερινά με χιλιάδες παιδιά που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση. Θάνατος από πείνα ή δίψα, θάνατος από αρρώστιες, θάνατος από αιτίες που ο ανεπτυγμένος κόσμος αδιαφορεί ή αρνείται να εξαλείψει. Θάνατος ντροπή για την ανθρωπότητα. Πέντε γράμματα κουρελιάζουν το μύθο του σύγχρονου πολιτισμού μας, πείνα.

Στον 21ο αιώνα, που φθάσαμε στην κορυφή της ανάπτυξης, στον αιώνα που η τεχνολογία μπορεί να επέμβει ακόμη και στο ανθρώπινο DNA, υπάρχουν παιδιά και άνθρωποι που πεθαίνουν από την πείνα. Έχοντας ήσυχες τις συνειδήσεις μας, καταπίνουμε τις δικαιολογίες που μας σερβίρουν αυτοί που είναι οι αυτουργοί του εγκλήματος. Μας μιλάνε για τις καιρικές συνθήκες στην Αφρική, για τη γη που εξαντλημένη από τη συνεχή καλλιέργεια δεν μπορεί να γεννήσει καρπούς, για τη νοοτροπία των κατοίκων της Μαύρης Ηπείρου, που τους εμποδίζει να αναπτυχθούν και για ένα σωρό άλλες γελοίες αιτίες. Δεν μας μιλάνε, όμως, για τη λεηλασία της Αφρικής για αιώνες από τους λευκούς αποίκους κατακτητές. Δε μας μιλάνε για τις περίφημες αποστολές τους που, στην ουσία, κατέστρεψαν ό,τι ζωντανό και δημιουργικό είχαν οι λαοί της Αφρικής. Δεν μας λένε γιατί, όταν αυτοί οι πολιτισμένοι γέμισαν τη Μαύρη Ήπειρο δεν φρόντισαν να διδάξουν τους ντόπιους όλα αυτά που θα τους βοηθούσαν για να ζήσουν κάτω από τις πραγματικά δύσκολες καιρικές

συνθήκες που υπήρχαν.

Δεν υπάρχει ούτε μία συγγνώμη για το δουλεμπόριο που ερήμωσε την Αφρική και μετέτρεψε τους ανθρώπους σε προϊόντα που πουλιούνταν και αγοράζονταν στα σκλαβοπάζαρα της Δύσης και της Ανατολής. Ας μας εξηγήσουν όλοι αυτοί, πώς ήταν δυνατόν σε άλλα σημεία της γης να μετατρέπεται η έρημος σε χωράφια γόνιμα, που ποτίζονται με τόνους νερού καθημερινά, ενώ στις αφρικάνικες χώρες αυτό δεν είναι εφικτό. Και όταν πια μπουκωμένοι από τα αγαθά του πλουτισμού, αποφάσισαν να ρίξουν μια ματιά στην ταλαίπωρη ήπειρο, ανακάλυψαν πως μπορούσαν να κάνουν το τερπνόν μετά του ωφελίμου. Ησύχαζαν τις συνειδήσεις τους, αλλά και τις φωνές θυμού και αγωνίας που έρχονταν από εκατομμύρια ευαισθητοποιημένους ανθρώπους του πλανήτη, στέλνοντας μεταλλαγμένα τρόφιμα και νέα φάρμακα για δοκιμή. Ποιος θα το έλεγε ότι θα υπήρχε ένα τόσο μεγάλο πειραματικό εργαστήριο στον κόσμο και εκατομμύρια πειραματόζωα και μάλιστα, ανθρώπινα.

Βέβαια, η ευαισθησία των απλών ανθρώπων δεν έχει χαθεί και αυτό φαίνεται από αυτούς που συμμετέχουν στις διάφορες ανθρωπιστικές οργανώσεις και δουλεύουν δίνοντας ακόμη και τη ζωή τους για να βοηθήσουν την Αφρική. Είναι η ελπίδα στο σκοτάδι της πείνας και της αρρώστιας. Είναι η άλλη όψη του νομίσματος που λέγεται ανθρωπότητα. Για άλλους είναι ρομαντικοί και Δον Κιχώτης, για μένα είναι αυτοί που δίνουν το αληθινό νόημα στη λέξη «άνθρωπος». Φτάνουν, όμως, αυτοί για να στηρίξουν μια ολόκληρη ήπειρο στην προσπάθειά της να ζήσει; Όχι. Χρειάζονται και άλλοι και άλλοι. Χρειάζεται η ευαισθησία μας και η πράξη μας. Χρειάζεται η γνώση μας και το μυαλό μας και η ψυχή μας. Χρειάζεται η φωνή μας και το έργο μας. Χρειαζόμαστε όλοι μας για να πάψει αυτή η ντροπή. Χρειαζόμαστε όλοι μας για να μην υπάρχουν πια τέτοιες φωτογραφίες, όπου η ζωή των παιδιών παίζει κρυφτό με το θάνατο. Χρειαζόμαστε όλοι μας, όχι γιατί εμείς είμαστε το φως, αλλά για να δείξουμε ότι το σκοτάδι δεν είναι μόνο και ανίκητο.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα ήθελα να καλωσορίσω τον Πρόεδρο της Βουλής, κ. Δημήτριο Σιούφα και να δηλώσω ότι είναι μεγάλη χαρά και τιμή που βρίσκεται σήμερα κοντά μας για να παρακολουθήσει, έστω για λίγο, την Επιτροπή μας.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας Βασίλειος Αποστολίδης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ (Επικρατείας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, εξοχότατη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αξιότιμοι κύριοι και κυρίες βουλευτές, ένα μείζον θέμα που απασχολεί το σύγχρονο ελληνικό και ευρωπαϊκό κόσμο, αποτελεί η ονομασία των Σκοπίων. Παρόλο που οι προλαλήσαντες βουλευτές με κάλυψαν, θα ήθελα να

υπερτονίσω ένα τομέα του θέματος αυτού.

Η ελληνική πλευρά έχει καταβάλλει μεγάλες προσπάθειες για να αποτρέψει το όνομα «Μακεδονία» από την ονομασία της γειτονικής χώρας. Οι προσπάθειες, όμως, αυτές, περιορίζονται, δυστυχώς, μόνο στον πολιτικό τομέα. Κατά τη γνώμη μου, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην ενημέρωση των Ελλήνων πολιτών σχετικά με το θέμα αυτό, διότι σε ένα μεγάλο ποσοστό των Ελλήνων υπάρχει πλήρης άγνοια των δεδομένων που σχετίζονται με το Σκοπιανό. Σε αντίθεση, οι κάτοικοι της γειτονικής χώρας είναι πλήρως ενημερωμένοι. Η ενημέρωση αυτή, πιστεύω, ότι θα πρέπει να ξεκινάει από την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, καθώς αν ενημερωνόμαστε σωστά, εμείς οι μαθητές, σχετικά με την ιστορία μας και όχι ως αγγαρεία, όπως γίνεται στο εκπαιδευτικό σύστημα, θα έχουμε το δικαίωμα και τη φωνή και τις γνώσεις να μπορούμε να αντιδράσουμε και να συμμετέχουμε ενεργά. Επίσης, τα Μ.Μ.Ε. μπορούν να μας ενημερώσουν και να είμαστε πιο ενεργοί.

Στη γειτονική χώρα κυριαρχεί ένας φανατισμός γύρω από το θέμα αυτό. Υπάρχει πλήρης ενημέρωση και αυτό έχει ως αποτέλεσμα η γειτονική χώρα να έχει ένα προβάδισμα ως προς την ενημέρωση και τη γνώση του θέματος. Το φανατισμό αυτό τον έχω ζήσει, τον έχω βιώσει και αισθάνομαι, ως Έλληνας και ως Μακεδόνας, να απαιτήσω μια καλύτερη ενημέρωση, διότι έχουμε μια τεράστια ιστορία και πολιτισμό και πρέπει να τα διατηρήσουμε.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Αποστολίδη και με τη δική του παρέμβαση κλείνει ο κύκλος των πρωτομιλιών και θα εισέλθουμε στις δευτερολογίες.

Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Χριστίνα Αϊβαζίδου.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΪΒΑΖΙΔΟΥ (Εισηγήτρια – Α΄ Θεσσαλονίκης): Δεν αναφέρθηκα στην εγκληματικότητα. Έχουν συνδυάσει τους περισσότερους πρόσφυγες, τους μετανάστες με εγκληματίες. Αυτό δεν είναι σωστό, γιατί δεν είναι όλοι οι μετανάστες εγκληματίες. Η εγκληματικότητα δεν έχει χώρα προέλευσης. Η εγκληματικότητα υπάρχει και στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες και επηρεάζει αρκετούς ανθρώπους. Πάρα πολλές φορές, ακούω τα Μ.Μ.Ε. να παραπληροφορούν για όσα γίνονται και να μη μας μεταδίδουν την πραγματικότητα έτσι όπως είναι. Για παράδειγμα, όταν γίνεται μια δολοφονία, αναφέρουν «Έλληνας τάδε σκότωσε τη γυναίκα του», ενώ, αν αυτό αφορά σ' ένα μετανάστη, αναφέρουν «αλλοδαπός σκότωσε τη γυναίκα του» και έτσι γίνονται διάφορες διακρίσεις επί του θέματος αυτού. Πιστεύω ότι θα πρέπει να έχουμε ενεργό ρόλο σε αυτό. Δε χρειάζεται να γίνεται αυτή η διάκριση.

Όσες τοποθετήσεις προηγήθηκαν για διάφορα θέματα είχαν άμεση σχέση με την παιδεία. Θα ήθελα, λοιπόν, να αναφέρω ότι θα πρέπει όλοι να επικεντρωθούμε στην παιδεία. Η Πολιτεία από την πλευρά της, με διάφορες αποφάσεις που θα λάβει, να αλλάξει ορισμένα πράγματα, τα οποία θα δεχθούν τα παιδιά και θα εφαρμόσουν στη ζωή τους. Πρέπει όλοι να επικεντρωθούμε στην παιδεία, γιατί επηρεάζει πολλούς τομείς στη ζωή μας. Μας κάνει όλους καλύτερους και να βλέπουμε το μέλλον διαφορετικά. Γι' αυτό και σήμερα είμαστε εδώ, λόγω της παιδείας που έχουμε λάβει, λόγω του σχολείου, της εκπαίδευσης και της οικογένειας και γι' αυτό, κύρια προτεραιότητα είναι η παιδεία.

ΚΙΚΙΛΙΑ – ΘΕΟΧΑΡΙΣΤΗ ΚΟΥΡΕΒΕΛΗ (Έφηβη Βουλευτής Νομού Σάμου – Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Μαρία Χρίστου.

ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥ (Λευκωσία): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα που έχει ήδη αναλυθεί, τη μετανάστευση, αλλά θα ήθελα να επικεντρωθώ σε μια πτυχή της, την οποία ζω: Την παρουσία παιδιών μεταναστών στα σχολεία μας.

Οι πρόσφυγες και οι μετανάστες, επηρεασμένοι άμεσα και έμμεσα από εξωγενείς παράγοντες, αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τη μητέρα – πατρίδα και να βρουν καταφύγιο σε ξένες, άγνωστες χώρες. Έρχονται, λοιπόν, και ξεκινούν και χτίζουν τη ζωή τους και την οικογένειά τους σ' αυτή την ξένη χώρα υποδοχής. Σαν αποτέλεσμα, αυτό έχει αντίκτυπο σε όλους τους κοινωνικούς παράγοντες, άρα και το σχολείο. Στο σχολικό περιβάλλον, αυτά τα παιδιά αντιμετωπίζουν διάφορα προβλήματα, όπου ένα από τα βασικότερα είναι και η γλώσσα.

Στο σχολείο μας, στην Κύπρο, αρχίσαμε να κάνουμε νέες μεταρρυθμίσεις, γιατί έχουμε πολλούς μετανάστες, για την ομαλή ενσωμάτωσή τους στο σύστημά μας. Οργανώσαμε σεμινάρια για εκμάθηση της γλώσσας, χορηγούμενα από το κράτος. Τα παιδιά αυτά έχουν την ευκαιρία, σε μαθήματα δευτερεύουσας σημασίας, να κάθονται μαζί με τους καθηγητές και να μαθαίνουν τη γλώσσα, την ιστορία, που είναι ουσιαστικοί παράγοντες για την ομαλή συμβίωση με εμάς. Έχουν διαφορετικό πολιτισμό και διαφορετικές συνήθειες, άρα, αυτό είναι απαραίτητο για να συμβιώσουμε.

Μια άλλη πρωτοβουλία που ανέλαβε μια καθηγήτριά μας και είχε μεγάλη επιτυχία, ήταν να κάνουμε διάφορα παζάρια για οικονομική ενίσχυση κάποιων άπορων μαθητών, ώστε να λάβουν μέρος σε εκδρομές. Η καθηγήτριά μας οργάνωσε ένα παζάρι διαπολιτισμικής κουζίνας. Όσοι μετανάστες ήταν στο σχολείο μας ανέλαβαν να κάνουν ένα δικό τους παράρτημα με δικά τους

παραδοσιακά φαγητά και όρισαν κάποια τιμή για αυτά. Έτσι, όλοι μας μπορούσαμε να πάμε, να αγοράσουμε κάτι από αυτούς, γνωρίζοντας έτσι την κουζίνα τους. Αυτό είχε μεγάλη επιτυχία και δόθηκε και μεγάλη έμφαση από τα Μ.Μ.Ε. και τα ίδια τα παιδιά – μετανάστες ένιωσαν ότι τιμήθηκαν, ότι προβλήθηκαν και έτσι απέκτησαν πιο μεγάλη αυτοπεποίθηση. Ήδη, μετά, ήρθαν και μας είπαν «ευχαριστώ» για την ευκαιρία που τους δώσαμε.

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι με τους οποίους μπορούμε να συμφιλιωθούμε με τα παιδιά και να τα κάνουμε να νιώσουν πιο άνετα, να νιώθουν πιο φιλικά από εμάς. Ένας από αυτούς ήταν και μια άλλη οργάνωση που κάναμε, ειδικά σεμινάρια, πάλι μεταξύ μαθητών. Όλοι οργανωθήκαμε σε ομάδες και διαλέξαμε από ένα λογοτεχνικό βιβλίο, Έλληνα ή Κύπριου συγγραφέα και το αναλύσαμε ή ένα μικρό σύγγραμμα ή ένα ποίημα. Ο καθένας έφερε από κάτι, γίναμε σαν ομάδες και αναλύσαμε ο καθένας το δικό του. Έτσι, τα παιδιά αυτά, που ήταν από άλλες χώρες, είχαν την ευκαιρία να δουν μέρος του πολιτισμού μας, μέσω των λογοτεχνιών αυτών και να πάρουν μια ιδέα της λογοτεχνίας μας. Αυτό τους άρεσε και μερικοί ίσως να εμβαθύνουν και να ενδιαφερθούν και περισσότερο. Τους κινήσαμε το ενδιαφέρον.

Στόχος μας δεν είναι η ισοπέδωση των εθνικών χαρακτηριστικών, αλλά να τα κρατήσουμε, να υπάρχει εθνική ταυτότητα - αυτός είναι και στόχος της Ευρώπης, έτσι και αλλιώς - ώστε να συμβιώνουμε όλοι μαζί ειρηνικά. Πιστεύω ότι το σχολείο μας, με αυτές τις πρωτοβουλίες, άρχισε να βάζει ένα μικρό λιθαράκι και όλοι μπορούμε να συνεχίσουμε αν καθιερωθεί αυτός θεσμός. Ευχαριστώ.

NINA KILINKAROVA (Έφηβη Βουλευτής Νομού Καβάλας - Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Άννα – Μαρία Χασικίου.

ANNA – MARIΑ ΧΑΣΙΚΟΥ (Λευκωσία - Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, θα ήθελα να τονίσω το πόση ζημιά προκάλεσε και πόση θα προκαλέσει ακόμη, ο παράγοντας χρόνος, όσον αφορά στο Κυπριακό πρόβλημα. Κατά εμένα, ο πιο σοβαρός λόγος απόρριψης της πρότασης των Ηνωμένων Εθνών για λύση στα πλαίσια της διζωνικής δικαιοδικής ομοσπονδίας, έγκειται στο ότι η λύση αυτή δεν ήταν συμφωνημένη από πλευράς ηγεσιών και έτσι δεν ικανοποιούσε τον ίδιο τον Κύπριο. Επομένως, όποιες προσπάθειες θα υπάρξουν στο μέλλον, απαιτούν την άμεση παρέμβαση του Κύπριου, ώστε όλες οι απαιτήσεις του να περιλαμβάνονται στη λύση και, έτσι, να μπορεί να συμβαδίζει μαζί της. Εκτός αυτού, πρέπει πρώτα απ' όλα να αντιληφθούμε και να εξοικειωθούμε με την ιδέα της ειρηνικής συμβίωσης με τους Τουρκοκύπριους, με την ιδέα ενός ομόσπονδου και ενιαίου δικαιοδικού κράτους. Έτσι, η λύση σίγουρα θα γίνει πιο

εύκολη και θα φτάσουμε και εμείς ένα βήμα πιο κοντά της.

Ακόμη, με την ένταξή μας στην Ε.Ε., οι αρχές της και οι αξίες της, οι αρχές της ασφάλειας και της ισότητας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ελεύθερης διακίνησης, βούλησης και γνώμης, θα πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της λύσης. Με όλα αυτά, πιστεύω ότι η λύση γίνεται σαφώς ευκολότερη και πιο εφικτή, με τη δική μας προσπάθεια, πάντα. Ευχαριστώ.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Ελεάνα Καρκάνη.

ΕΛΕΑΝΑ ΚΑΡΚΑΝΗ (Β΄ Πειραιώς): Θα ήθελα να σχολιάσω κάποια θέματα τα οποία είπαν τα παιδιά προηγουμένως. Περισσότερη εντύπωση μου έκανε ότι τα περισσότερα παιδιά αναφέρθηκαν στο θέμα των Σκοπίων. Πράγματι, αυτό το θέμα είναι ένας θέμα επίκαιρο και ένα θέμα το οποίο απασχολεί το κράτος μας για πολλά χρόνια. Είναι ένα διαχρονικό θέμα και πιστεύω πως ποτέ δε θα σταματήσει να απασχολεί την Ελλάδα, όσο δε δίνεται κάποια αποφασιστική λύση. Πιστεύω ότι τα παιδιά είχαν απόλυτο δίκιο σε σχέση με το ότι πρέπει να υπάρξει άμεση ενημέρωση και σωστή πληροφόρηση των παιδιών. Θα πρέπει, όμως, και από μέρους του ελληνικού κράτους να γίνει μια συζήτηση, όχι μόνο μεταξύ των αρχηγών της Ελλάδας, αλλά και με τους αρχηγούς του γειτονικού μας κράτους, για να βρεθεί επιτέλους κάποια λύση.

Σαφώς, συμφωνώ με την εισηγήτριά μας, η οποία τόνισε ότι κεντρικό θέμα όλων είναι η σωστή παιδεία των Ελλήνων. Όλοι ξέρουμε ότι υπάρχει ένα μεγάλο κενό σε αυτό το θέμα στην Ελλάδα, ότι η παιδεία δεν είναι σωστή. Το θέμα είναι, από τη στιγμή που το πρόβλημα αναγνωρίζεται και γίνεται παραδεκτό, να δοθεί κάποια λύση και, σαφώς, αυτό δεν περνάει μόνο από το χέρι μας, αλλά και από το χέρι των μεγάλων πολιτικών, αλλά και βέβαια όχι μόνο από αυτών. Γι' αυτό, πρέπει να επικεντρωθούμε περισσότερο στην παιδεία και όλα τα άλλα θέματα είναι δευτερεύοντα. Εμείς είμαστε παιδιά και έφηβοι, μπορεί να τελειώνουμε τώρα το σχολείο, αλλά από πίσω έρχονται άλλα παιδιά, ίσως τα αδέρφια μας και ίσως αργότερα και τα παιδιά μας και γι' αυτό πρέπει να δώσουμε τον καλύτερό μας εαυτό για την επίτευξη αυτού του στόχου, την καλύτερευση της παιδείας. Ευχαριστώ.

ΚΙΚΙΛΙΑ – ΘΕΟΧΑΡΙΣΤΗ ΚΟΥΡΕΒΕΛΗ (Έφηβη Βουλευτής Νομού Σάμου – Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Αθηνά Πεϊδου.

ΑΘΗΝΑ ΠΕΪΔΟΥ (Νομός Πιερίας): Δράπτομαι της ευκαιρίας και δε θα μιλήσω για κάτι που αφορά καθαρά στην εξωτερική πολιτική. Κύριε Σιούφα, χαίρομαι που βρίσκεστε εδώ, γιατί, εκτός από τον Νομό μου, εκπροσωπώ και το σχολείο μου. Σαν πρόεδρος του 15μελούς, ήθελα να

αναφέρω ένα φαινόμενο που έχει παρατηρηθεί. Πριν από περίπου τρεις εβδομάδες, ήρθε στο σχολείο από το Υπουργείο μια επιστολή, η οποία έλεγε ότι έχει αλλάξει ο τρόπος εισαγωγής των παιδιών από τη θεωρητική κατεύθυνση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όσον αφορά στις στρατιωτικές σχολές. Δεν μπορεί ένα παιδί της θεωρητικής, πλέον, να μπαίνει στις στρατιωτικές σχολές, ακόμη και αν πάρει το μάθημα των μαθηματικών γενικής και τις αρχές οικονομίας, ενώ μπορούσε. Έκλαιγαν τα παιδιά στο σχολείο. Ήταν πολύ άσχημη η κατάσταση, γιατί πολλά παιδιά βρέθηκαν προ εκπλήξεως, γιατί κανείς δεν ήξερε ότι φέτος, τελευταία χρόνια, θα αλλάξει ο τρόπος εισαγωγής στις στρατιωτικές σχολές. Είναι δυνατόν;

Η ελληνική εκπαίδευση είναι γεγονός ότι νοσεί, τουλάχιστον όχι και σε αυτό το πράγμα. Δηλαδή, τα παιδιά αυτή τη στιγμή δεν ξέρουν τι να κάνουν. Θέλουν να μπουν στις στρατιωτικές σχολές και δεν μπορούν να μπουν. Επιτρέπεται; Είμαστε δευτέρα και τρίτη Λυκείου. Επιτρέπεται να αλλάξει το εκπαιδευτικό σύστημα; Διότι, έχει αλλάξει. Ρωτάω, γίνεται; Διότι, δεν ξέρουν τι να κάνουν τώρα τα παιδιά. Ακόμη και στη δευτέρα Λυκείου, πήραν θεωρητική κατεύθυνση και δεν μπορούν να περάσουν στις στρατιωτικές σχολές. Εμείς αυτό που θέλουμε είναι να πείσετε, αν γίνεται, τον Υπουργό Παιδείας να αλλάξει ξανά τον τρόπο εισαγωγής και να τον κάνει όπως ήταν παλιά. Αν θέλει να μην μπαίνει η θεωρητική, να μην μπαίνει, αλλά να μην επηρεάσει τα παιδιά που βρίσκονται αυτή στη στιγμή στη δευτέρα και τρίτη Λυκείου. Ας το κάνει για την πρώτη Λυκείου. Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Δεν μπορώ να απαντήσω για λογαριασμό της Κυβέρνησης. Οι συμπροεδρεύουσες συνάδελφοί μου να κρατήσουν καλή σημείωση για το ιδιαίτερα λογικό της τοποθέτησης που έκανε η Έφηβη Βουλευτής και να ενημερώσουν την πολιτική ηγεσία, η οποία θα είναι και αύριο εδώ στην Ολομέλεια και μπορεί να θέσει το θέμα, αφού συνεννοηθείτε και με τους εισηγητές από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, να περιλάβουν μια παράγραφο γι' αυτό το πράγμα και να αναδειχθεί και αύριο στην Ολομέλεια. Η κυρία Ξενογιαννακοπούλου με την κυρία Κανελλοπούλου, αύριο ή κάποια άλλη στιγμή, θα πρέπει να ενημερώσουν την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για την τοποθέτηση που έκανε η Έφηβη Βουλευτής.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστούμε πολύ για την απάντηση που δώσατε. Αυτό θα κάνουμε, μαζί με τη συνάδελφο, κυρία Κανελλοπούλου. Θέλουμε να διαβεβαιώσουμε την Αθηνά ότι φαίνεται πολύ λογική η παρατήρηση, το να μην υπάρχει, δηλαδή, αιφνιδιασμός. Άρα, εμείς θα το μεταφέρουμε και ελπίζουμε να

εισακουστεί, κιόλας. Ευχαριστούμε πολύ.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι θα παραστούν στη συνεδρίαση ο Υφυπουργός Άμυνας και ο Υφυπουργός Εξωτερικών, στους οποίους τα παιδιά θα έχουν τη δυνατότητα να κάνουν ερωτήσεις. Εμείς οι Βουλευτές ρωτούμε τους Υπουργούς και την Κυβέρνηση στα πλαίσια του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου. Τα παιδιά, συμμετέχοντας και αυτά στην πραγματική διαδικασία, θα δουν πώς λειτουργεί το Κοινοβούλιο και θα εμπειδώσουν την άποψη ότι εδώ είναι ένα προγυμναστήριο, ένα πανεθνικό σχολείο, ένα εργαστήριο δημοκρατίας και κοινοβουλευτισμού.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ολοκληρώθηκε η συζήτηση, εξαντλήθηκε ο κατάλογος των ομιλητών.

Προχωρούμε στη διαδικασία των ψηφοφοριών.

Θα ψηφίσουμε επί της αρχής τη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, που σημαίνει ότι δεχόμαστε το κείμενο της Σύνοψης αυτής ως μια βάση για τη συζήτηση των επί μέρους θεμάτων αυτής.

Γίνεται, λοιπόν, δεκτή, επί της αρχής, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, δηλαδή το κείμενο από σελίδα 27 έως σελίδα 32;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται, επί της αρχής, τη Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, δηλαδή τη φιλοσοφία γενικότερα των θεμάτων που περιλαμβάνονται σ' αυτήν, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι Έφηβοι Βουλευτές που αποδέχονται επί της αρχής τη Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής)

Επομένως, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων γίνεται δεκτή κατά πλειοψηφία.

Τώρα, θα ψηφίσουμε τα επί μέρους κεφάλαια.

Γίνεται δεκτό το 1ο Κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα Μετανάστευση – Πρόσφυγες;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 1ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Επομένως, το 1ο κεφάλαιο, που αφορά στα θέματα Μετανάστευση – Πρόσφυγες γίνεται δεκτό ομόφωνα

Γίνεται δεκτό το 2ο Κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα Απόδημος Ελληνισμός;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα του 2ου κεφαλαίου, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Επομένως, το 2ο κεφάλαιο, που αφορά στο θέμα Απόδημος Ελληνισμός γίνεται δεκτό ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το 3ο Κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα Κυπριακό;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα του 3ου κεφαλαίου, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Επομένως, το 3ο κεφάλαιο, που αφορά στο θέμα Κυπριακό γίνεται δεκτό ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το 4ο Κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα Η Ονομασία της Π.Γ.Δ.Μ.;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα του 4ου κεφαλαίου, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Προφανώς, όσοι συμφωνούν είναι οι περισσότεροι.

Επομένως, το 4ο κεφάλαιο, που αφορά στο θέμα Η Ονομασία της Π.Γ.Δ.Μ. γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 5ο Κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα Κρίση στα Βαλκάνια;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα του 5ου κεφαλαίου, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Προφανώς, όσοι συμφωνούν είναι οι περισσότεροι.

Επομένως, το 5ο κεφάλαιο, που αφορά στο θέμα Κρίση στα Βαλκάνια γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 6ο Κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα του 6ου κεφαλαίου, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Επομένως, το 6ο κεφάλαιο, που αφορά στο θέμα Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις γίνεται δεκτό ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το 7ο Κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα Εξοπλισμοί – Πυρηνικά;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 7ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Επομένως, το 7ο κεφάλαιο, που αφορά στα θέματα Εξοπλισμοί – Πυρηνικά γίνεται δεκτό ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το 8ο Κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα Στρατός;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα του 8ου κεφαλαίου, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Προφανώς, όσοι συμφωνούν είναι οι περισσότεροι.

Επομένως, το 8ο κεφάλαιο, που αφορά στο θέμα Στρατός γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 9ο Κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα Παγκοσμιοποίηση;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα του 9ου κεφαλαίου, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Προφανώς, όσοι συμφωνούν είναι οι λιγότεροι.

Επομένως, το 9ο κεφάλαιο, που αφορά στο θέμα Παγκοσμιοποίηση απορρίπτεται.

Γίνεται δεκτό το 10ο Κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα Ειρήνη - Πόλεμος;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα του 10ου κεφαλαίου, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Επομένως, το 10ο κεφάλαιο, που αφορά στα θέματα Ειρήνη - Πόλεμος γίνεται δεκτό ομόφωνα.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή στο σύνολό της η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Επομένως, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ακολουθεί η κλήρωση για τους δύο Έφηβους Βουλευτές που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια.

Παρακαλώ να φέρετε την κάλπη στην Έδρα για να γίνει η κλήρωση.

(Στο σημείο αυτό γίνεται η κλήρωση)

Το πρώτο όνομα που κληρώθηκε είναι της Έφηβης Βουλευτού Κικιλίας – Θεοχαρίστης Κουρεβέλη, από το Νομό Σάμου.

Το δεύτερο όνομα που κληρώθηκε είναι της Έφηβης Βουλευτού Αθηνάς Μπαζίνη, από το Νομό Ευβοίας.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ολοκληρώθηκε η συνεδρίαση.

Στο σημείο αυτό και περί ώρα 13.10΄ λύθηκε η συνεδρίαση.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ΙΓ΄ ΣΥΝΟΔΟΣ 2007-2008

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο - Ε Κ Θ Ε Σ Η

Της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων στα θέματα «Μετανάστευση – Πρόσφυγες», «Απόδημος Ελληνισμός», «Κυπριακό», «Η Ονομασία της Π.Γ.Δ.Μ.», «Κρίση στα Βαλκάνια», «Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις», «Εξοπλισμοί – Πυρηνικά», «Στρατός», «Παγκοσμιοποίηση» και «Ειρήνη - Πόλεμος», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΙΓ΄ Σύνοδος 2007 – 2008

Προς την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων

Η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συνήλθε, στις 12 Οκτωβρίου 2008, σε συνεδρίαση, υπό την προεδρία της Βουλευτού Ηλείας, κυρίας Κρινιώς Κανελλοπούλου και της Βουλευτού Β΄ Αθηνών, Μαριλίζας Ξενογιαννακοπούλου, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αϊβαζίδου Χριστίνα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Αλ Χοσμπάν Κάτια (Ιορδανία), Αποστολίδης Βασίλειος (Επικρατείας), Βασματζίδου Χριστίνα (Αίγυπτος), Βατίστα Φλώρα (Α΄ Πειραιώς), Καραμπουρνιώτης Θανάσης (Β΄ Θεσσαλονίκης), Καρκάνη Ελεάνα (Β΄ Πειραιώς), Καρύτσας Παρασκευάς (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Καστάνης Μηνάς (Ισραήλ), Κιλινκάροβα Νίνα (Νομός Καβάλας), Κουρεβέλη Κικιλία-Θεοχαρίστη (Νομός Σάμου), Μάνιος Ιωάννης (Νομός Δράμας), Μπαζίνη Αθηνά (Νομός Ευβοίας), Πειΐδου Αθηνά (Νομός Πιερίας),

Χασικού Άννα Μαρία (Κύπρος), Χρίστου Μαρία (Κύπρος).

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης, το λόγο έλαβαν η Εισηγήτρια, Έφηβος Βουλευτής, Αϊβαζίδου Χριστίνα και οι Έφηβοι Βουλευτές Μαρία Χρίστου (Κύπρος), Θανάσης Καραμπουρνιώτης (Β΄ Θεσσαλονίκης), Άννα Μαρία Χασικού (Κύπρος), Φλώρα Βατίστα (Α΄ Πειραιώς), Αθηνά Μπαζίνη (Νομός Ευβοίας), Ελεάνα Καρκάνη (Β΄ Πειραιώς), Χριστίνα Βασματζίδου (Αίγυπτος), Παρασκευάς Καρύτσας (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Κικιλία-Θεοχαρίστη Κουρεβέλη (Νομός Σάμου), Αθηνά Πείδου (Νομός Πιερίας), Κάτια Αλ Χοσμπάν (Ιορδανία), Βασίλειος Αποστολίδης (Επικρατείας), Νίνα Κιλινκάροβα (Νομός Καβάλας), Ιωάννης Μάνιος (Νομός Δράμας).

Η Εισηγήτρια, Έφηβος Βουλευτής, Αϊβαζίδου Χριστίνα (Α΄ Θεσσαλονίκης), είπε τα εξής:

«Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, φίλοι συμμαθητές, ως μέλος της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, είμαι εδώ για να παρουσιάσω ένα γνωστό, σε όλους, σας φαινόμενο, τη μετανάστευση. Το φαινόμενο αυτό προϋπήρχε, αλλά αναπτύχθηκε ραγδαία και θα εξακολουθεί -πιστεύω- να αναπτύσσεται. Η Ελλάδα, ως χώρα προέλευσης μεταναστών, έγινε και χώρα υποδοχής, κυρίως, μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή.

Μεγάλος αριθμός Ελλήνων ήλθε στην Ελλάδα για μια καλύτερη ζωή. Στη μετανάστευση τους οδήγησαν, κυρίως, οικονομικά αίτια. Οι άνθρωποι αυτοί ήθελαν να δουλέψουν. Θέλουν να συντηρήσουν τις οικογένειές τους, θέλουν ένα καλύτερο αύριο γι' αυτούς, για τα παιδιά τους, για τους απογόνους τους και έτσι έρχονται σε μια χώρα, που μπορεί να τους τα προσφέρει. Τα αίτια, που τους οδηγούν στη μετανάστευση, κατά την άποψή μου, είναι, κυρίως, οικονομικά.

Όσον αφορά στα πολιτικά αίτια, καθεστώτα, που είναι καταπιεστικά, οδηγούν τους ανθρώπους στη φυγή. Οι άνθρωποι αυτοί, έχοντας απόψεις και πεποιθήσεις για ορισμένα θέματα, αναγκάζονται να φύγουν, αναζητώντας πολιτικό άσυλο σε άλλες χώρες. Κατά την άποψή μου, όμως, υπάρχουν και πολιτισμικά αίτια. Άνθρωποι, που προέρχονται από χώρες με λιγστό πολιτισμικό πλούτο, αναζητούν μια καλύτερη ζωή σε χώρες αναπτυγμένες πολιτιστικά. Και, όντως, αναζητούν καλύτερη παιδεία και καλύτερο πολιτισμό.

Όσον αφορά στον πολιτισμό, θα επικεντρωθώ και στο ρόλο της παιδείας. Η παιδεία βοηθάει να αποφύγουμε τα αισθήματα ξενοφοβίας και ρατσισμού, τα οποία διογκώνονται, όλο και περισσότερο. Αυτό δεν είναι δίκαιο για κανένα. Πρέπει όλοι να αναλάβουμε -θα το πω πολύ απλά- το πόστο μας σε αυτήν τη διαδικασία ενσωμάτωσης των μεταναστών. Πρέπει ο καθένας μας να

βοηθήσει, να πάρει μέρος ενεργό, ώστε να μειωθεί το πρόβλημα. Εγώ δεν αντιμετωπίζω τη μετανάστευση ως πρόβλημα. Την αντιμετωπίζω ως κάτι καλό για μια χώρα. Συμβάλλει στις δημογραφικές εξελίξεις και στην αποφυγή μείωσης του πληθυσμού. Όσοι μετανάστες φεύγουν από μια χώρα, άλλοι τόσοι έρχονται.

Το κράτος πρέπει να προσφέρει, σε όσους θέλουν να γίνουν υπήκοοι της χώρας, απλές και εύκολες διαδικασίες. Η έκδοση άδειας παραμονής να γίνει πιο εύκολη και να μη χρειάζεται οι άνθρωποι να περιμένουν χρόνια και χρόνια, και μέσα σε όλα αυτά τα χρόνια, να τρέχουν από εδώ και από εκεί και να θέλουν να αποδείξουν ότι είναι κάτοικοι αυτής της χώρας.

Όσον αφορά στον πολιτισμικό τομέα, η Ελλάδα πρέπει να υιοθετήσει αποτελεσματική μεταναστευτική πολιτική. Για παράδειγμα, στην Ολλανδία, η εκμάθηση της γλώσσας είναι απαραίτητη για τους μετανάστες. Δεν λρω, ωστόσο, να ακολουθήσει η Ελλάδα τα ρεύματα της Ολλανδίας, γιατί η Ελλάδα έχει τις δικές της ανάγκες. Όπως ένας άνθρωπος έχει τις δικές του ανάγκες, έτσι και η Ελλάδα έχει τις δικές της ανάγκες σαν κράτος και συγκροτημένη κοινωνία και πρέπει να τις προσαρμόζει, ώστε να επιτευχθεί ο στόχος.

Πρέπει να δημιουργηθούν ειδικές τάξεις για τα παιδιά των μεταναστών, ώστε να ενσωματωθούν, πολύ πιο εύκολα, στο εκπαιδευτικό σύστημα. Επίσης, να μη γίνονται διακρίσεις σε παιδιά του δημοτικού σχολείου, που ακόμα δεν καταλαβαίνουν από ρατσισμό και φυλετικές διακρίσεις. Θετικά θα συνέβαλε και η δημιουργία οργανώσεων και σεμιναρίων. Θα έφερνε πιο κοντά τους μετανάστες με τους Έλληνες κατοίκους της χώρας. Θα μιλούσαν για τα προβλήματα, που έχουν αυτά τα δύο μέλη της χώρας.

Οι πρόσφυγες θα πρέπει να διατηρήσουν τη γλώσσα και τον πολιτισμό τους, ώστε οι Έλληνες να γνωρίσουν έναν καινούργιο τρόπο ζωής. Αυτό είναι πλεονέκτημα, γιατί γνωρίζουν όλο και περισσότερα πράγματα. Ωστόσο, πρέπει να δημιουργηθούν και οργανώσεις, μέσω των οποίων θα εντάσσονται οι μετανάστες στην επίσημη αγορά εργασίας και στο ασφαλιστικό σύστημα. Το κράτος θα πρέπει να παρέχει οικονομική βοήθεια στις προσφυγικές οικογένειες. Θα πρέπει να συνεργάζεται και με τις χώρες προέλευσης για την παροχή οικονομικής βοήθειας και να βοηθάει τις χώρες που έχουν πρόβλημα, τις χώρες που είναι πολύ υποβαθμισμένες.

Όλα αυτά μπορούν να εφαρμοστούν, με την προϋπόθεση ότι θα ενδιαφερθούμε όλοι. Πιστεύω ότι είναι ένα καίριο και σημαντικό ζήτημα. Έχουν αναφερθεί πολλά παιδιά σε αυτό το ζήτημα και δεν πειράζει που αναφέρομαι και εγώ, γιατί αυτό το φαινόμενο εκπροσωπεί και εμένα, ως μέλος οικογένειας μεταναστών. Προσωπικά, δεν αντιμετωπίσα ρατσισμό και ξеноφοβία, αλλά η

οικογένειά μου αντιμετώπισε και αυτό είναι κάτι, που επηρεάζει και εμένα. Δεν το θεωρώ σωστό, για κάποιον, που έχει μεγαλώσει στην Ελλάδα, που ζει καθημερινά εδώ και δέχεται όλες τις επιδράσεις, που μπορεί να προσφέρει αυτή η χώρα, όλα τα θετικά και τα αρνητικά, που τον κάνουν, άμεσα, Έλληνα πολίτη.

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω, με αυτό το σύντομο λόγο, που μου δόθηκε η ευκαιρία να είμαι, σήμερα, εδώ, να εκφράσω τις απόψεις μου, να τις υποστηρίξω και να σας τις μεταδώσω. Ωστόσο, πιστεύω ότι δεν είναι κάτι πρωτότυπο, αλλά είναι καλό οι θέσεις αυτές να ακούγονται και να ξανακούγονται. Ίσως, τότε, οι περισσότερες εφαρμοστούν.

Ευχαριστώ πολύ. Αυτός ήταν ο λόγος μου. Ελπίζω να ήταν ικανοποιητικός.».

Επίσης, οι ομιλητές Έφηβοι Βουλευτές διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

Στη συνέχεια, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, και κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα, τα θέματα «Μετανάστευση – Πρόσφυγες», «Απόδημος Ελληνισμός», «Κυπριακό», «Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις», «Εξοπλισμοί – Πυρηνικά» και «Ειρήνη – Πόλεμος», έγιναν δεκτά, ομόφωνα.

Τα θέματα «Η Ονομασία της Π.Γ.Δ.Μ.», «Κρίση στα Βαλκάνια» και «Στρατός», έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία

Το θέμα «Παγκοσμιοποίηση» απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, κατά την εξέταση των θεμάτων «Μετανάστευση – Πρόσφυγες», «Απόδημος Ελληνισμός», «Κυπριακό», «Η Ονομασία της Π.Γ.Δ.Μ.», «Κρίση στα Βαλκάνια», «Διεθνείς και Διμερείς Σχέσεις», «Εξοπλισμοί – Πυρηνικά», «Στρατός», «Παγκοσμιοποίηση» και «Ειρήνη - Πόλεμος», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΙΓ΄ Σύνοδος 2007 – 2008, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις της Εισηγήτριας Χριστίνας Αϊβαζίδου, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, κατ' αρχήν, ομόφωνα, και κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων, όπως διαμορφώθηκε από την Επιτροπή, με τη διαγραφή του θέματος «Παγκοσμιοποίηση».

Αθήνα, 12 Οκτωβρίου 2008

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

(Διάλογος μεταξύ Εφήβων Βουλευτών και μελών της Κυβέρνησης)

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Εισηγήτρια Έφηβη Βουλευτής Αϊβαζίδου Χριστίνα.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΪΒΑΖΙΔΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Κύριε Υφυπουργέ, ποια είναι η γνώμη σας για την υποχρεωτική στράτευση των νέων στην ηλικία των 18, δηλαδή, για την κατάργηση των αναβολών λόγω σπουδών; Είναι ένα θέμα που συζητήθηκε και θα συζητηθεί στο μέλλον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Αυτό είναι θέμα συζητήσεως. Δεν τίθεται θέμα υποχρεωτικής στράτευσης στα 18 ούτε κατάργηση των αναβολών. Αυτό που τίθεται είναι το θέμα της ισότητας στη μεταχείριση των παιδιών που πηγαίνουν στο στρατό και, κάνοντας χρήση παρατεταμένων αναβολών, φτάνουν στην ηλικία των 33 ετών, όπου πλέον υπηρετεί κάποιος μόνο τρεις μήνες.

Μας απασχολεί το θέμα της διάρκειας των αναβολών, όχι της κατάργησης των αναβολών. Υπάρχει δυνατότητα σήμερα, η οποία ουσιαστικά μπορεί να οδηγήσει κάποιον να υπηρετεί με "τέντωμα" των αναβολών μέχρι την ηλικία των 33 ετών, όπου πλέον υπηρετεί τρεις μήνες και εξαγοράζει το υπόλοιπο.

Η θητεία, βάσει του Συντάγματος, είναι υποχρεωτική. Το άρθρο 4 αναφέρει ότι κάθε Έλληνας που δύναται να φέρει όπλα, δηλαδή είναι υγιής, είναι υποχρεωμένος να συντελεί στην άμυνα της πατρίδας. Αυτό είναι θέμα ισότητας. Καθένας πρέπει να υπηρετεί την περίοδο της θητείας του.

Σκεφτόμαστε και συνεννοούμαστε με νεολαίες και κόμματα για το ποια φάση της ηλικίας του νέου είναι η καλύτερη για να πάει στο στρατό. Πότε, εν όψει του υποχρεωτικού της θητείας, θα έχει λιγότερη επίπτωση στη καριέρα του; Αυτό δεν το εντοπίζουμε στις σπουδές, αλλά στα μεταπτυχιακά. Δηλαδή, μήπως, τελειώνοντας το πανεπιστήμιο, είναι κατάλληλη εποχή για το στρατό και εν συνεχεία να συνεχίζει στα μεταπτυχιακά. Δεν είμαι βέβαιος ότι έχουμε απαντήσει σε αυτή την ερώτηση. Συνεπώς, δεν τίθεται θέμα στράτευσης στα 18. Δεν τίθεται θέμα να μην παίρνει

κάποιος αναβολή λόγω σπουδών. Μας απασχολεί πολύ το θέμα των παρατεταμένων αναβολών λόγω διαρκών μεταπτυχιακών, μήπως είναι καλύτερο, αφού τελειώσει τις σπουδές στο πανεπιστήμιο και πριν αρχίσει τις μεταπτυχιακές, να μπει το όριο της λήξεως των αναβολών.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Κασσίμης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Αυτή ήταν η επίσημη θέση. Θα ήθελα να πω τη θέση μου ως Βουλευτής και ως προβληματισμό μου. Είμαι απολύτως υπέρ της θητείας μόλις κάποιος τελειώσει το Λύκειο και δώσει εξετάσεις για το πανεπιστήμιο. Έζησα, ως στρατιώτης, συναδέλφους μου, όταν ήμουν 19 ετών και έκανα τη θητεία μου και εκείνοι ήταν 27 ή 28 ετών. Είχαν τελειώσει πανεπιστήμιο και τις μεταπτυχιακές σπουδές και ένιωθαν πολύ βαρύ σε αυτή την ηλικία, μετά από επταετή πανεπιστημιακή θητεία, να μπουν στη λογική μιας συντεταγμένης ομάδας που υπακούει και εκτελεί εντολές.

Η θητεία έγινε πλέον ένα χρόνο. Παίρνει ένα χρόνο από μια ηλικιακή περίοδο, όπου κάποιος βρίσκεται στο μεσοδιάστημα. Μη βλέπετε το πανεπιστήμιο ως συνέχεια του σχολείου. Δεν είναι συνέχεια του σχολείου. Το πανεπιστήμιο είναι μια εντελώς διαφορετική φάση της ζωής σας. Το να πηγαίνει κάποιος μετά το Λύκειο στο στρατό είναι συμβατό με την όρεξη αυτής της ηλικίας των 18 χρόνων, όταν κάποιος βλέπει τελείως διαφορετικά τα πράγματα, σαν να είναι ακόμα μαθητής. Υπηρετεί κάποιος τη στρατιωτική του θητεία και μετά μπαίνει στο πανεπιστήμιο και συνεχίζει ως πολίτης πια με τις υποχρεώσεις του για το δικό του μέλλον, χωρίς να τον διακόπτει κανείς.

Σήμερα, ο στρατός, σε σχέση με άλλες εποχές, είναι κολέγιο. Στα 18, ένας χρόνος δεν είναι τίποτα. Όμως, στα 27 ή στα 28 είναι, διότι κάποιος τελειώνει το πανεπιστήμιο και θέλει να κάνει μεταπτυχιακές σπουδές. Μετά, θέλει πλέον να εργαστεί και να κερδίσει τη ζωή του και εκεί κάποιος τον κόβει και του λείει να πάει στο στρατό. Ακόμη και αν κάποιος δεν έχει κάνει μεταπτυχιακές σπουδές και έχει τελειώσει μια σχολή ή ένα ΤΕΙ και είναι στην ηλικία των 23 ετών, έχει ένα πτυχίο που θέλει να το αξιοποιήσει και να εργαστεί, τότε του λένε να πάει στο στρατό και να βγει μετά να πάει στην αγορά εργασίας.

Πρακτικά, είναι πολύ πιο σωστό από το Λύκειο να πηγαίνει κάποιος στο στρατό. Υπάρχει, βεβαίως, ένα ερώτημα που είναι και προβληματισμός του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Εάν κάποιος δεν έχει πετύχει στις πανελλήνιες εξετάσεις και πρέπει να ξαναδώσει τον επόμενο χρόνο, να πάει στο στρατό, για να μην μπορεί να ξαναδώσει εξετάσεις; Δεν είναι έτσι, γιατί στον σημερινό στρατό μπορεί κανείς να κάνει προετοιμασία και να πάρει άδεια, για να δώσει

εξετάσεις. Το λεω αυτό, διότι πιστεύω απόλυτα ότι θα αλλάξει η ζωή όλων των νέων εάν στα 19 χρόνια τους έχουν τελειώσει με τις υποχρεώσεις τους και είναι, πλέον, υπεύθυνοι για την πορεία της ζωής τους.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής, Αθηνά Πεϊδου.

ΑΘΗΝΑ ΠΕΪΔΟΥ (Νομός Πιερίας): Ήταν διάχυτη η αίσθηση οργής ανάμεσα στους Έφηβους Βουλευτές όσον αφορά στη διαλλακτικότητα της Ελλάδας με τους γείτονές της, π.χ., στο θέμα των εναέριων παραβιάσεων της Τουρκίας και την προκλητική παραποίηση της ιστορίας από τα Σκόπια. Ποια είναι τα όρια της διπλωματίας μέσα στο ενδεδειγμένο ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο της Ελλάδας στα Βαλκάνια και πώς θα απεμπολήσει το όνομα μιας δύναμης υποχώρησης, που κακώς κάποιои την χαρακτηρολογούν;

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Κασσίμης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Καταρχήν, πρέπει να θέσουμε κάποια αξιώματα. Το πρώτο είναι ότι η διεθνής πολιτική δεν έχει ηθική. Αυτό δεν αρέσει σε εμάς τους Έλληνες, που είμαστε προσηλωμένοι σε κάποιες αξίες, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεύτερον, η αρχή της Ελλάδος είναι ότι οι ευτυχισμένοι γείτονες είναι καλοί γείτονες, ενώ οι δυστυχισμένοι γείτονες είναι επικίνδunami. Αυτός είναι και ο λόγος, για τον οποίο έχουμε τέτοια ανοχή και δίνουμε τόση βοήθεια στους οικονομικούς μετανάστες από τις γειτονικές χώρες.

Η Τουρκία έχει μια δική της πολιτική εδώ και δεκαετίες. Η Ελλάδα πρέπει, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων της, να κερδίσει κάποιους πόντους εκεί που υπάρχουν αμφισβητήσεις, π.χ., το Πατριαρχείο, τις περιουσίες στην Κωνσταντινούπολη κ.λπ. Από την άλλη πλευρά, πρέπει να παραμείνει στη λογική της συνεργασίας. Να είσθε βέβαιοι ότι ο τούρκικος λαός, ιδιαίτερα αυτός των παραλιών, έχει πολύ καλά αισθήματα για την Ελλάδα. Η άποψη του δεν συμβαδίζει με αυτήν της ιθύνουσας τάξης, ιδίως του στρατιωτικού κατεστημένου της Τουρκίας. Όσο ανεβαίνει το οικονομικό και μορφωτικό επίπεδο των Τούρκων, τόσο μειώνεται η πιθανότητα σύρραξης με την Τουρκία.

Δεν έχουμε πάντα στήριξη από τους συμμάχους και εταίρους μας, όσον αφορά στις διεκδικήσεις της Τουρκίας. Δείχνουμε μια θετική διάθεση προς την Τουρκία, αλλά θέτοντας ένα συγκεκριμένο πλαίσιο αρχών, που, τουλάχιστον επισήμως, κανείς δεν μπορεί να το αρνηθεί. Το 1990, αλλάξαμε τη λογική μας. Μέχρι τότε, η Ελλάδα έθετε βέτο στη σύνδεση της Τουρκίας με την Ε.Ε. Πολλοί εταίροι και φίλοι μας μάς επιτέθηκαν γι' αυτό το λόγο. Το 1990, η Ελλάδα είπε ότι δεν

έχει αντίρρηση να προχωρήσουν οι συνομιλίες για την ένταξη της Τουρκίας, εφόσον τηρήσει τις αρχές της Ε.Ε. Ο μεγαλύτερος επικριτής μας ήταν η Ολλανδία και ακολούθησαν οι σκανδιναβικές χώρες. Σαράντα οκτώ ώρες μετά τη δήλωση αυτή του Έλληνα Πρωθυπουργού, ο Υπουργός Εξωτερικών της Ολλανδίας μας έκανε επίθεση, επειδή ήραμε το βέτο απέναντι στην Τουρκία. Μετά, αντέδρασαν οι Δανοί και μετά οι Γερμανοί. Αυτές οι χώρες δεν ήθελαν την Τουρκία στην Ε.Ε., για δικούς τους οικονομικούς λόγους και κρύβονταν πίσω από το βέτο της Ελλάδας.

Με την αλλαγή αυτή, πετύχαμε, καταρχήν, να μην είμαστε υπόλογοι. Φάνηκε ότι σχεδόν κανείς δεν ήθελε την Τουρκία στην Ε.Ε. Φθάσαμε στο σήμερα, με τη Γαλλία να λέει ότι η Τουρκία δεν ανήκει στην Ευρώπη. Το δεύτερο πράγμα που πετύχαμε είναι ότι, ξεκινώντας τις διαδικασίες σύνδεσης με την Τουρκία, η Τουρκία πρέπει να αποδείξει στην Ε.Ε. ότι τηρεί τις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των ατομικών ελευθεριών, των θρησκευτικών ελευθεριών κ.λπ. Με αυτόν τον τρόπο, πετυχαίνουμε να μετατρέψουμε τα ελληνοτουρκικά προβλήματα σε ευρωπαϊκά προβλήματα. Το να επιτρέπεται η ελεύθερη δράση του Πατριαρχείου δεν αποτελεί ελληνοτουρκικό ζήτημα, αλλά ζήτημα αρχών της Ε.Ε. Το να αποδοθούν οι περιουσίες στους δικαιούχους είναι και αυτό θέμα αρχών της Ε.Ε. Φυσικά, η Τουρκία εγείρει, κατά καιρούς, διάφορα άλλα θέματα, αλλά αυτό το κάνει για εσωτερικούς της λόγους. Το αποτέλεσμα είναι ότι τα τελευταία 18 χρόνια έχουμε πολύ λιγότερη πίεση από το συμμαχικό και εταιρικό παράγοντα απ' ό,τι πριν από το 1990.

Όσον αφορά στα Σκόπια, μόνο σε εμάς μπορούν να στηριχθούν για να επιβιώσουν. Ας μην ξεχνάμε ότι η Βουλγαρία θέλει να επεκταθεί προς δυσμάς, η Αλβανία προς ανατολές και η Σερβία προς νότο. Η μόνη γειτονική χώρα των Σκοπίων, που θέλει να υπάρχει αυτή η χώρα, είναι η Ελλάδα. Το ερώτημα είναι γιατί αυτή η χώρα δημιουργεί, εδώ και 18 χρόνια, προβλήματα στην Ελλάδα. Δεν θέτουμε το θέμα ιστορικά, γιατί το κάναμε αυτό τη δεκαετία του 1990, με αποτέλεσμα οι σύμμαχοί μας να θεωρήσουν ότι το θέμα είναι συναισθηματικό και να πουν ότι πρέπει να προχωρήσουμε παρακάτω. Αλλάξαμε λογική και θέσαμε το θέμα ψυχρά και πολιτικά, λέγοντας ότι δημιουργείται ένα εργαλείο αποσταθεροποίησης στην περιοχή των Βαλκανίων. Αυτή η χώρα δεν έχει έξοδο στη θάλασσα, δεν έχει αυτάρκη οικονομία και δεν έχει αμυντικές δυνατότητες, ενώ είναι περικυκλωμένη από διεκδικητές. Ήδη, οι Βούλγαροι έχουν δώσει ένα μεγάλο αριθμό διαβατηρίων σε πολίτες που ζουν στην ανατολική πλευρά της FYROM, λέγοντας ότι αυτοί είναι βουλγαρικής καταγωγής.

Εμείς λέμε ότι, αν αυτή η χώρα ονομαστεί Μακεδονία, είναι φανερό, από τις κινήσεις που κάνει, ότι θα εγείρει θέμα μειονοτήτων και εδαφικών διεκδικήσεων, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και

στο κομμάτι της βουλγαρικής Μακεδονίας και στο κομμάτι της αλβανικής Μακεδονίας, το οποίο αποτελεί το 1%. Μία αδύνατη χώρα όπως αυτή, κάποια στιγμή, θα δημιουργήσει αποσταθεροποιητικές τάσεις στα Βαλκάνια, υποκινούμενη από κάποιους. Εμείς λέμε στους συμμάχους μας: «Αυτό δεν το επιτρέπουμε στη γειτονιά μας, πώς ανέχεστε εσείς να είναι τα Βαλκάνια πάντα υπό την απειλή αποσταθεροποίησης, όχι από τα Σκόπια, αλλά από οποιονδήποτε θελήσει κάποια στιγμή να τα χρησιμοποιήσει;»

Αυτό το σκεπτικό χρησιμοποιήσαμε και πριν το Βουκουρέστι, με αποτέλεσμα να βρεθούν αρκετές ευρωπαϊκές χώρες, οι οποίες αποδέχθηκαν ότι η πολιτική μας λογική είναι απόλυτα σωστή και πρέπει να τη σεβαστούν. Θα μπορούσαμε να κάνουμε ένα πόλεμο 24 ωρών, αλλά δεν είναι λύση.

Ακούω κάποιες κουβέντες ανεύθυνες. Αυτό από απλούς ανθρώπους είναι λογικό, δεν το ξέρουν. Το ακούω και από πολιτικούς: «Ας το πουν όπως θέλουν. Εμείς θα το λέμε πάντα Σκόπια». Μα δεν είναι εκεί το πρόβλημα. Εάν κάποια στιγμή, από τις 200 περίπου χώρες του Ο.Η.Ε., οι 160 το λένε Μακεδονία -τα παιδιά π.χ. στην Ιαπωνία, στη Νιγηρία και αλλού στο σχολείο μαθαίνουν ότι το λένε Μακεδονία- και μετά από 20 χρόνια, τεθεί ένα θέμα Μακεδονίας, που θα έχουν μεγαλώσει γενιές ξένων, που θα έχουν γίνει διπλωμάτες, πολιτικοί και έρθει στα Ηνωμένα Έθνη το θέμα αυτής της χώρας και των διεκδικήσεων, θα πουν όλοι «ναι», γιατί στο σχολείο, εμείς μάθαμε ότι αυτή είναι μια Μακεδονία. Άρα, το πρόβλημα δεν είναι πώς θα λέμε εμείς τη χώρα αυτή. Το πρόβλημα είναι πώς θα τη λένε στα Ηνωμένα Έθνη αυτή τη χώρα και πώς θα τη λένε οι άλλες χώρες. Ούτως ώστε να γνωρίζει όλος ο κόσμος ότι αυτή κατέχει ένα κομμάτι της Βόρειας Μακεδονίας και είναι ένα πολυεθνικό κρατίδιο. Αυτό το επιδιώκουμε με τους τρόπους που μπορούμε.

Αυτό που έκανε η Ελλάδα στο Βουκουρέστι, μπορέσαμε και το κάναμε, όχι μονάχα γιατί ο Καραμανλής, τον περασμένο Σεπτέμβριο, πριν από ένα χρόνο, είπε στον ελληνικό λαό με το κόστος που είχε, «θα μας πονέσει, αλλά πρέπει να πάμε σε μια σύνθετη ονομασία», αλλά επειδή η πλειοψηφία της Αντιπολίτευσης στήριξε, ως ρεαλιστική και εθνικά ωφέλιμη, αυτήν τη πρόταση. Και μέχρι σήμερα, φυσικά, υπάρχουν δυνάμεις, οι οποίες δεν θέλουν να λυθεί έτσι. Αυτές οι δυνάμεις είναι αυτές που δεν θέλουν να έχουμε σταθερότητα απόλυτη στην περιοχή μας. Ευτυχώς, η πλειοψηφία των εταίρων μας και των συμμάχων μας έχουν καταλάβει ότι δεν είναι εθνική κορώνα το θέμα της Ελλάδος, ούτε συναισθηματική ούτε ιστορική. Είναι απλά και μόνο να μπορέσουμε το κρατίδιο αυτό να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως εργαλείο αποσταθεροποίησης στα χέρια

οποιοδήποτε.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Επειδή, στο διάλειμμα, ένας Έφηβος Βουλευτής μου είπε ότι έχει την πρόθεση να ρωτήσει σχετικά με το πού βρίσκεται τώρα το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων, θα ήθελα να τον ρωτήσουμε εάν καλύφθηκε από την απάντηση.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλειος Αποστολίδης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ (Επικρατείας): Όσον αφορά στις νέες εξελίξεις, πού ακριβώς βρισκόμαστε;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Δυστυχώς, έχουμε μια επανάληψη των επαναλαμβανομένων εξελίξεων με τη τελευταία πρόταση Νίμιτς, την οποία η ελληνική πλευρά τη μελέτησε. Για πρώτη φορά, η πρόταση περί ονόματος ήρθε κοντά στην ελληνική θέση, περί γεωγραφικού προσδιορισμού. Εγώ, τον περασμένο Φεβρουάριο, αρχές Μαρτίου, πριν από το Βουκουρέστι, στη Γερμανία, ειρωνευόμουν την τότε πρόταση, που ήταν Συνταγματική Δημοκρατία της Μακεδονίας και διάφορα άλλα και είπα ότι μπορούν να βάλουν όχι Constitutional Democracy, αλλά Wonderful Democracy of Macedonia, διότι αυτά ήταν αστεία. Όταν λέγαμε «προσδιορισμό», μιλάγαμε για προσδιορισμό στον όρο Μακεδονία. Αυτή τη φορά, για πρώτη φορά, ήρθε κοντά στη δική μας θέση όσον αφορά στο όνομα, αλλά εμείς είμαστε απόλυτοι ότι το όνομα αυτό θα είναι προς όλους και δεν θα είναι μόνο για τον Ο.Η.Ε. ή τους διεθνείς Οργανισμούς. Θα είναι και στις διμερείς και στις πολυμερείς σχέσεις. Αυτό έχει μεγάλη σημασία.

Το σχέδιο Νίμιτς περιλαμβάνει και άλλα πράγματα, με τα οποία εμείς δεν συμφωνούμε. Η σκοπιανή πλευρά φαίνεται, από τις δηλώσεις τους, ότι δεν συμφωνούν ούτε καν με το όνομα Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας. Δεν είμαι αισιόδοξος ότι θα υπάρξει κάποιο αποτέλεσμα με το σχέδιο αυτό. Θα περιμένουμε το επόμενο βήμα. Μην περιμένετε ότι ο Ο.Η.Ε. είναι αυτό που ήταν όταν φτιάχτηκε. Ούτε εκεί υπάρχει η απόλυτη ηθική, που θα έπρεπε να υπάρχει σε έναν τέτοιο Οργανισμό. Τα πάντα εξαρτώνται, κάθε στιγμή, από την παγκόσμια συγκυρία. Θα δούμε ποια θα είναι η επόμενη πρόταση του μεσολαβητή των Ηνωμένων Εθνών. Γιατί αυτή δεν πιστεύω ότι θα οδηγήσει σε κάποιο αποτέλεσμα, απ' ό,τι ενδείξεις έχουμε αυτή τη στιγμή. Ίσως, η συγκυρία να είναι τέτοια που να είναι πιο βαθιά. Εγώ δεν είμαι ούτε απαισιόδοξος, αλλά ούτε, ιδιαίτερα, αισιόδοξος. Θα εξαρτηθεί και από τις άλλες δυνάμεις, οι οποίες θα πρέπει να πείσουν τις ηγεσίες αυτής της χώρας ότι πρέπει να σταματήσουν αυτό το παιχνίδι, το οποίο είναι αποσταθεροποιητικό, όχι μόνο για εμάς, αλλά και για αυτούς. Εμείς θέλουμε αυτή η χώρα να παραμένει ευημερούσα με

δημοκρατία και όχι να είναι υποχείριο του οποιουδήποτε θέλει να δημιουργήσει προβλήματα στη περιοχή μας. Έχουμε δρόμο ακόμη μπροστά μας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ (Επικρατείας): Εμείς, ποια ονομασία θέλουμε να προσεγγίσουμε, σχετικά με τα Σκόπια;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Εγώ δεν θα αναφέρω καμία ονομασία. Εμείς είπαμε ότι πρέπει να έχει γεωγραφικό προσδιορισμό. Γεωγραφικός προσδιορισμός είναι και το «Νέα Μακεδονία», διότι σημαίνει ότι δεν είναι η παλιά Μακεδονία, άρα, είναι κάπου αλλού. Για παράδειγμα, έχουμε τη Νέα Χαλκηδόνα, τη Νέα Σμύρνη, στην Αμερική υπάρχει η Νέα Υόρκη. Το άλλο είναι το «βόρειο», εκεί υπάρχει απ' ό,τι ξέρουμε μια αντίδραση των Βουλγάρων, λέγοντας ότι και εμείς έχουμε ένα κομμάτι της βόρειας γεωγραφικής Μακεδονίας. Κάτι, όμως, που προσδιορίζει γεωγραφικά ότι δεν είναι η παλιά Μακεδονία, δεν είναι αυτό που ξέρουμε ιστορικά ως Μακεδονία. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, γιατί αντιλαμβάνεστε ότι όταν κάνεις διαπραγματεύσεις, δεν ανοίγεις όλα τα χαρτιά σου προς τα έξω. Το πλαίσιο, όμως, αυτό παραμένει εν ισχύ.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Χριστίνα Βασματζίδου.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΟΥ (Αίγυπτος): Νομίζω ότι επισκεφθήκατε πρόσφατα την Αλεξάνδρεια, δεν είμαι, όμως, σίγουρη. Θα ήθελα να σας μιλήσω για κάποια προβλήματα που έχουμε στα σχολεία. Για παράδειγμα, πώς ένα σχολείο με τέτοια ιστορία, όπως αυτό της Αλεξάνδρειας, να έχει μόνο 27 παιδιά γυμνάσιο – λύκειο και ενώ υπάρχουν παιδιά που φοιτούν σε άλλα σχολεία αγγλικά, γερμανικά. Γιατί τα άλλα σχολεία να είναι καλύτερα από το ελληνικό; Μπορούμε να κάνουμε κάτι πάνω σε αυτό;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Μπορούμε, αλλά πρέπει να θέλουμε όλοι. Όταν λεω να θέλουμε όλοι, εννοώ να έχουμε την ίδια λογική όλοι. Πρέπει να ξέρετε πολύ καλά ότι υπάρχει μια πολύ μεγάλη συζήτηση και με την κοινότητα εδώ και αρκετό καιρό και για τα κτίρια, τη Ζερβουδάκειο Σχολή κ.ά. Το να μένουμε στη λογική ότι εμείς τα θέλουμε όλα να μένουν έτσι, θα έχουμε πρόβλημα. Ήδη, γίνεται μια προσπάθεια και κάπου θα οδηγηθούμε τον επόμενο χρόνο, για να ενισχυθεί το ελληνικό σχολείο, παίρνοντας μια διαφορετική μορφή από αυτή που έχει σήμερα, ώστε να μπορεί να είναι ανταγωνιστικό των άλλων σχολείων. Διότι, με τους 27 μαθητές, δεν μπορείς να κάνεις ανταγωνιστικό σχολείο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΟΥ (Αίγυπτος): Το σχολείο θα κλείσει σε λίγο. Σε λίγα χρόνια, δεν

θα έχουμε ούτε γυμνάσιο ούτε λύκειο, είμαστε 27 παιδιά. Ενώ, στο σχολείο του Καΐρου είναι γύρω στα 60 παιδιά. Πώς σε ένα τέτοιο σχολείο, με τέτοια ιστορία, που φημίζεται, να υπάρχουν τόσα λίγα παιδιά;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Είναι ιδιόμορφη η κατάσταση, λόγω του αριθμού των παιδιών. Για να κάνεις ένα καλό σχολείο και να ανταγωνιστεί και τα γαλλικά σχολεία, που είναι τα καλύτερα αυτή τη στιγμή στην Αίγυπτο, θα πρέπει να έχεις μαθητές, ώστε να έχεις υποδομές τέτοιες και διδακτικό προσωπικό για τους μαθητές. Όταν έχεις 5 παιδιά σε μια τάξη, δεν μπορείς να κάνεις υποδομές. Συζητούμε, ήδη, και με το Υπουργείο Παιδείας, μήπως μπορέσουμε να αλλάξουμε το status του σχολείου, ώστε να μπορεί να προσελκύει και άλλα παιδιά, χωρίς να παύσει η ελληνικότητα του σχολείου και χωρίς να παύσει να δίνει στα ελληνικής καταγωγής παιδιά αυτό που δίδει.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΟΥ (Αίγυπτος): Θα αναφέρω κάτι που με ενόχλησε πολύ και τους υπόλοιπους συμμαθητές μου. Πριν από κάποιους μήνες, είχε βγει προς τα έξω ότι ένα γαλλικό, μάλλον, σχολείο ήθελε να το νοικιάσει. Αυτό δεν ήταν καθόλου ωραίο, γιατί δεν μπορεί σε ένα ελληνικό σχολείο να έρθουν και να φοιτήσουν και Αιγύπτιοι μαζί.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κατ' αρχήν, θέλω να σας πω να ξεπεράσετε αυτό το σύμπλεγμα – το λέω με πολλή αγάπη, το άκουσα και στην κοινότητα-, του τι σημαίνει σε ένα ελληνικό σχολείο να μην υπάρχουν και Αιγύπτιοι. Θα ήμουν πολύ ευτυχής. Στην Ιορδανία, έχουμε τα ελληνικά σχολεία του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, στα οποία κάνουν ουρά Ιορδανοί και βάζουν μέσον για να πάνε και τα δικά τους παιδιά.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΟΥ (Αίγυπτος): Να διδάσκονται ελληνικά μαθήματα, όχι να έρχεται ένα γαλλικό σχολείο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Θέλω να σας πω ότι το μέλλον των σχολείων μας είναι να μπορέσει να αποκτήσει πολυεθνική συμμετοχή στην ελληνική παιδεία την οποία προσφέρει. Τότε, που έγινε η πρόταση από την κοινότητα για το γαλλικό σχολείο, έγινε στα πλαίσια πώς θα σώσουμε τα κτίρια. Κάπως πρέπει τα κτίρια να αξιοποιηθούν. Εγώ θα είμαι στις 27-28 Νοεμβρίου στην Αλεξάνδρεια, συζητάμε για τη δημιουργία μιας έδρας ελληνικών σπουδών, κάνοντας τα εγκαίνια ενός πανεπιστημιακού σεμιναρίου σε συνεργασία με το Ωνάσειο Ίδρυμα, που θα μπορέσει να στεγαστεί εκεί, ώστε να αξιοποιήσουμε τα κτίρια αυτά. Ιδίως στο κομμάτι της Ζερβουδακείου και της Αλβαγείου, που φιλοξενεί την Αβερύφειο τώρα, ήθελαν να νοικιάσουν ένα κομμάτι για να μπορούν να έχουν έσοδα συντήρησης. Την αποκατάστασή του θα την αναλάβει το

ελληνικό κράτος. Ήδη, η ΥΔΑΣ έχει εξασφαλίσει κονδύλια, αλλά μελετάμε, με ευρύτερο πνεύμα, το θέμα και της διατήρησης του ελληνικού τετραγώνου και, φυσικά, της αναβάθμισης του σχολείου. Αλλά, όσο έχει το σχολείο 27 παιδιά σε 12 τάξεις, δεν πρόκειται ποτέ να αναβαθμιστεί.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΟΥ (Αίγυπτος): Γιατί υπάρχει τόσο μεγάλη καθυστέρηση των σχολικών βιβλίων; Πολλοί μαθητές δεν μπορούν να λειτουργήσουν και οι δάσκαλοι είναι υποχρεωμένοι να φέρουν τα βιβλία από την Ελλάδα, όπως έχει κάνει και η μητέρα μου, που διδάσκει στο δημοτικό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Φέτος, έμαθα, με πολύ μεγάλη μου χαρά, ότι είναι η πρώτη χρονιά μετά από 30 χρόνια που τα σχολεία, με το ξεκίνημά τους, έχουν όλα τα βιβλία. Θέλω να πιστεύω ότι το ίδιο ισχύει και για τα σχολεία μας στο εξωτερικό. Την Παρασκευή, είχα τη συζήτηση αυτή, ότι είναι όλα τυπωμένα για πρώτη φορά. Μπορεί να υπήρξε μια καθυστέρηση διαδικαστική στο να αποσταλούν, θα το δω όμως τη Δευτέρα.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κύριε Υπουργέ, ήθελα να σας ενημερώσω ότι έχουμε παιδιά, όχι μόνο από την Αίγυπτο, αλλά από την Ιορδανία, το Ισραήλ και από την Κύπρο. Έχουμε τη χαρά να τους έχουμε όλους εδώ.

Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Καρκάνη Ελεάνα.

ΕΛΕΑΝΑ ΚΑΡΚΑΝΗ (Β΄ Πειραιώς): Λέγομαι Καρκάνη Ελεάνα, είμαι από το 3ο Λύκειο Κορυδαλλού και θα ήθελα να σχολιάσω κάτι πάνω στο θέμα των Σκοπίων. Θεωρείτε σωστό ότι κυκλοφορούσαν σε εφημερίδες εικόνες νομισμάτων των Σκοπίων με το Λευκό Πύργο; Το είχαν δεδομένο ότι η Μακεδονία τους ανήκει;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Έχουν κάνει πολλά τέτοια εγχειρήματα οι Σκοπιανοί και αυτά μας έδωσαν τη δυνατότητα να απαντήσουμε τη μέρα που θέσαμε το βέτο. Με πρωτοβουλία του Συμβουλίου Αποδήμου Ελληνισμού, σε όλες τις μεγάλες εφημερίδες του κόσμου, είχαμε μια φωτογραφία του Γκρουέφσκι, ο οποίος κατέθετε στεφάνι σε ένα μνημείο που είχε το χάρτη της μεγάλης Μακεδονίας και έφτανε μέχρι την Κατερίνη. Εκεί ακριβώς, σε όλες τις καταχωρήσεις, εξηγούσαμε γιατί βάζουμε το βέτο. Αυτές οι ενέργειες μπορούν να τους ικανοποιούν εθνικιστικά στο εσωτερικό, τους κάνουν ζημιά έξω. Ενισχύει αυτό που λέμε εμείς, είναι εργαλείο αποσταθεροποίησης.

ΚΙΚΙΛΙΑ-ΘΕΟΧΑΡΙΣΤΗ ΚΟΥΡΕΒΕΛΗ (Έφηβη Βουλευτής Νομού Σάμου - Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Καραμπουρνιώτης Θανάσης.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΜΠΟΥΡΝΙΩΤΗΣ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Όπως ανέφερε ο αξιότιμος κύριος Θεόδωρος Κασσίμης, στο Μακεδονικό ζήτημα, η ελληνική πλευρά έθεσε επί τάπητος ιστορικά και πολιτικά στοιχεία για την ελληνικότητα του ονόματος «Μακεδονία». Πώς φτάσαμε σε σημείο περισσότερα από 160 κράτη να έχουν αναγνωρίσει διεθνώς το συγκεκριμένο όνομα στα Σκόπια;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κατ' αρχήν, δεν είναι 160 τα κράτη, αλλά 122. Διότι, αν ήταν 160, θα πήγαιναν στη Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε. και θα μας τα έπαιρναν όλα. Πολλά κράτη τα αναγνώρισαν, λόγω πιέσεων μεγάλων δυνάμεων, που ήθελαν να παίξουν το παιχνίδι της πίεσης εναντίον της Ελλάδας ή που ήθελαν να δημιουργηθεί το εργαλείο αυτό. Πολλά κράτη δεν πήραν χαμπάρι πώς το έκαναν.

Ρωτήσαμε έναν Υπουργό Εξωτερικών ενός μικρού ασιατικού κράτους, γιατί το αναγνώρισαν. Μας απάντησε ότι δεν το είχαν αναγνωρίσει. «Ήρθε συμφοιτητής μου από το Eton College μια φορά και μου είπε γιατί δεν το αναγνωρίζουμε αυτό το κρατίδιο. Του απάντησα ότι δεν ξέρω. Ρώτησα το υπουργείο Εξωτερικών και μου δίνουν το φάκελο ότι δεν έχουμε κανένα λόγο και το αναγνωρίσαμε». Έχουμε πολλά τέτοια κρατίδια μικρά, τα οποία δεν τα γνωρίζει κανείς και έχουν ψήφο. Κάποιους από αυτούς, τους πλησίασαν. Εμείς προσπαθήσαμε και κάναμε μια εξόρμηση, για να σταματήσουμε αυτό που γινόταν σε μικρά κράτη με ψήφο. Το πετύχαμε.

Κάποτε, με ρώτησαν στην Αμερική πού βρίσκεται η Ελλάδα. Απάντησα «στην Ευρώπη». Με ρώτησαν «πού στην Ευρώπη;» και απάντησα «στα ανατολικά». Και με ρώτησαν «πού ανατολικά, κοντά στην Κίνα;». Κανείς δεν ενδιαφέρεται πού βρίσκεται η Μακεδονία. Υπάρχουν χώρες που δεν έχουν ιδέα. Αυτό πάμε να αποφύγουμε, πάμε να σταματήσουμε αυτή την αναγνώριση από εκείνους οι οποίοι δεν έχουνε λόγο ούτε να το αναγνωρίσουν ούτε να μην το αναγνωρίσουν. Κινδυνεύουμε από κάποιον που ξέρει γιατί το αναγνωρίζει ή όχι.

ΝΙΝΑ ΚΙΛΙΝΚΑΡΟΒΑ (Έφηβη Βουλευτής Νομού Καβάλας - Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μάνιος Ιωάννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΟΣ (Νομός Δράμας): Κύριε Υπουργέ, πώς δέχεστε το γεγονός ότι το κράτος των Σκοπίων δαπανά μεγάλα ποσά στον Τύπο διαφόρων χωρών σε Ευρώπη και Αμερική, ότι το όνομα «Μακεδονία» ανήκει σε αυτούς ή ότι και τα σύνορά τους εκτείνονται ως τη Θεσσαλονίκη; Όπως είπατε, κάποιος που δεν ζει το θέμα, δεν τον ενδιαφέρει και απλώς μαθαίνει λάθος ότι η Μακεδονία ανήκει στα Σκόπια. Πώς το δέχεστε αυτό το γεγονός;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Δεν το δεχόμαστε. Τα χρήματα τα βρίσκουν από την Σκοπιανή ομογένεια, η οποία δίνει πάρα πολλά χρήματα για αυτή την

προπαγάνδα. Μην ξεχνάτε ότι δίνει χρήματα από το '46, την εποχή του Τίτο, την εποχή που εμείς, όταν διαμαρτυρηθήκαμε γιατί ονομάστηκε αυτό το μόρφωμα Μακεδονία, μας είπαν «μην το ακουμπάτε τώρα, γιατί ο Τίτο είναι το αγκάθι στο μάτι του Στάλιν, μην τον ενοχλήσουμε». Φυσικά, όταν ήρθε η ώρα να ενοχλήσει εμάς, μας είπαν ασυναρτησίες. Γι' αυτό και τώρα λέμε ότι δεν δεχόμαστε διαβεβαιώσεις, θέλουμε διασφαλίσεις. Φυσικά, ο επικοινωνιακός πόλεμος γίνεται. Στην Αμερική, για παράδειγμα, ο πρέσβης μας πήγε σε 37 πανεπιστήμια την τελευταία διετία και έκανε ομιλίες και συζητήσεις με φοιτητές, όσον αφορά το θέμα της Μακεδονίας και των Σκοπίων. Αυτά, δεν τα βγάζουμε κάθε μέρα εμείς στη δημοσιότητα. Το αρνητικό βγαίνει.

ΝΙΝΑ ΚΙΛΙΝΚΑΡΟΒΑ (Έφηβη Βουλευτής Νομού Καβάλας - Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Καρύτσας Παρασκευάς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΑΡΥΤΣΑΣ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Κύριε Υπουργέ, μετά τις ερωτήσεις αναφορικά με την αλλαγή πολιτικής που αναφέρατε νωρίτερα και την «ήπια διπλωματία» που ακολουθείτε στο θέμα των Σκοπίων, θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα της Τουρκίας. Εγώ, προσωπικά, και οι υπόλοιποι Έφηβοι Βουλευτές, όπως και ο απλός κόσμος, δεν βλέπουμε ουσιαστικά κάποια βελτίωση σε αυτό το θέμα με την αλλαγή πολιτικής. Βλέπουμε καθημερινά παραβιάσεις στον ελληνικό εναέριο χώρο και γενικότερα προκλήσεις.

Επίσης, βλέπω ότι δεν τίθεται ψηλά στην ατζέντα από διάφορες Συνόδους και συναντήσεις σε διεθνές επίπεδο, όπως το NATO ή ο ΟΗΕ, δεν λαμβάνονται σοβαρά υπόψη όλες οι προκλήσεις, όπως επίσης και για την ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε. Τι έχετε να μας πείτε γι' αυτό;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Πρέπει να καταλάβετε ότι η εξωτερική πολιτική δεν είναι «μπαλκονάτη». Έχει μεγάλη σημασία αυτό που λεω. Εμείς οι πολιτικοί φταίμε. Τώρα, είναι πιο υπεύθυνες οι πολιτικές ηγεσίες. Στο παρελθόν είχαμε μεταφέρει τα εθνικά μας θέματα στα μπαλκόνια. Αυτό ήταν τεράστιο λάθος. Σήμερα, ευτυχώς δεν υπάρχει αυτή η λογική. Θα σας αναφέρω κάτι για να καταλάβετε. Όταν βάλαμε το βέτο στο Βελιγράδι, ο ελληνικός λαός στάθηκε πάρα πολύ ωραία. Εμείς δεν βγήκαμε να κάνουμε «το λεβέντη» και να λέμε βάλαμε βέτο στο NATO. Πρώτη φορά έβαλε κάποιος βέτο στο NATO έτσι, το βάλαμε εμείς. Ξέρετε τι λέγαμε και στους συμμάχους μας και σε όλους τους ξένους; Εμείς δεν είμαστε ικανοποιημένοι που υποχρεωθήκαμε να βάλουμε το βέτο, αλλά μας οδήγησε η δική σας η αδιαφορία να λυθεί ένα εθνικό μας θέμα. Αυτή η λογική, η πολιτική που κάνουμε της λογικής προσέγγισης μας έχει βοηθήσει.

Για την Τουρκία που αναφέρατε, κατ' αρχήν οι παραβιάσεις δεν έχουν τόσο μεγάλη σημασία

που δίνει ο Τύπος, απλώς έχουν σημασία της εικόνας, της εντύπωσης που δίνεται από την Τουρκική πλευρά και αυτό χρησιμοποιούν. Για πρώτη φορά στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, έχουμε κερδίσει 3 υποθέσεις ακινήτων που αναγνωρίστηκε η ελληνική ιδιοκτησία και υποχρεώνεται η Τουρκική πλευρά ή να επιστρέψει τα ακίνητα στα ελληνικά αυτά ιδρύματα ή να τα αποζημιώσει με αποζημίωση που ορίζει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Το ίδιο πράγμα τώρα στην Ήμβρο, που έχουμε το θέμα του παλαιού κτιρίου του ιδρύματος, το οποίο το κατέλαβαν και είμαστε στα δικαστήρια, περιμένουμε την απόφαση, η οποία θα είναι και αυτή εις βάρος της Τουρκίας. Υπήρξε μια εξέλιξη, διότι άλλο τρόπο δεν είχαμε, ή θα κάναμε πόλεμο για να τα καταλάβουμε, το οποίο δεν είναι σοβαρό πράγμα να το λέμε ή θα έπρεπε να βρούμε μια διαδικασία που να υποχρεώνει την Τουρκία να προχωρήσει σε αυτές τις αποφάσεις, που είναι νόμιμες. Είναι αργή η διαδικασία, αλλά το πετυχαίνουμε. Καταφέραμε τρεις περιπτώσεις και έχουμε και άλλα που «τρέχουν» στη δικαστική διαδικασία. Είναι πιο αποτελεσματική. Δεν είναι αυτή που μας ικανοποιεί συναισθηματικά, αλλά είναι πιο αποτελεσματική. Στην διεθνή πολιτική να ξέρετε ότι υπάρχουν πολλές κινήσεις που γίνονται και οι ουσιαστικές πιέσεις δεν φαίνονται στο Τύπο, γίνονται. Δεν τους δίνουμε δημοσιότητα, διότι θα υπονομεύσουμε τον τελικό στόχο, το τελικό αποτέλεσμα. Από το 1990 όλες οι Κυβερνήσεις υπηρέτησαν μια πολιτική στα εξωτερικά θέματα, με βάση την λογική και του αποτελέσματος και όχι την συναισθηματική ικανοποίηση των πολιτών.

ΚΙΛΙΚΑΡΟΒΑ ΝΙΝΑ (Έφηβη Βουλευτής Νομού Καβάλας - Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Τασούλας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Από πλευράς Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, επειδή αναφέρατε για τις παραβιάσεις του εναερίου χώρου, όπως είπατε και εσείς, δεν είναι εκεί που τελειώνουν τα πράγματα η μια παραβίαση του εναερίου χώρου. Κάθε παραβίαση που γίνεται συνοδεύεται από μια αντίστοιχη αναχαίτιση. Ουδέποτε έχει αφεθεί πολεμικό αεροσκάφος της Τουρκίας να εισέλθει στον εναέριο χώρο της Ελλάδας. Ο εναέριος χώρος είναι έδαφος, έχει την ίδια αξία με το έδαφος. Ο εναέριος χώρος της Ελλάδας είναι τα 10 ναυτικά μίλια. Η Ηπειρωτική Ελλάδα και κάθε νησί της Ελλάδας σε μήκος 10 ναυτικών μιλίων από το τέλος της ξηράς, είναι Ελλάδα, είναι εθνικός χώρος, είναι δικά μας σύνορα. Αυτό ισχύει από το 1931, χωρίς καμία αμφισβήτηση. Η Τουρκία άρχισε να αμφισβητεί αυτά τα πράγματα μετά τα γεγονότα της Κύπρου, μετά το 1974. Από τότε μέχρι σήμερα και για όσο χρειαστεί, δεν θα έχουμε παραβάσεις ή παραβιάσεις, θα έχουμε αναχαίτισεις, θα έχουμε εμπλοκές και διωγμούς των Τουρκικών αεροσκαφών, τα οποία επιχειρούν να μπουν στον εναέριο χώρο της Ελλάδας. Είναι κουραστικό,

είναι δαπανηρό, αλλά είναι απαραίτητο. Να το ξέρετε, καμία παράβαση ή παραβίαση δεν μένει αναπάντητη. Έχουν κάποιες βλέψεις, οι οποίες είναι μακροχρόνιες, αλλά και η δική μας επιμονή και η απάντηση είναι επίσης μακροχρόνια και σταθερή. Έχουμε μια από τις καλύτερες πολεμικές αεροπορίες του κόσμου και ποτέ μην νιώθετε ότι αυτές οι παραβάσεις ή παραβιάσεις δεν σταματούνται και δεν τους στέλνουμε πίσω. Αυτό που γίνεται στον αέρα καθημερινά από αξιωματικούς της Αεροπορίας, οι οποίοι είναι 10 χρόνια μεγαλύτεροι από εσάς ή και 15, μην φανταστείτε ότι είναι υπεράνθρωποι, είστε εσείς μετά από 10 χρόνια. Αυτοί οι νέοι ανθυποσημηναγοί και επισημηναγοί ξεκινάνε από τη Λάρισα, από τα νησιά μας, από την Κρήτη και με όρους πραγματικής μάχης, διώχνουν τα τουρκικά αεροσκάφη, τα οποία παραβιάζουν, όπως είπατε τον εναέριο χώρο της Ελλάδας ή τον χώρο στον οποίο η Ελλάδα έχει, όχι ως κυριαρχία, ως διεθνή αρμοδιότητα τον έλεγχο των αεροπορικών μετακινήσεων. Αυτό που ακούτε και λένε FIR Αθηνών, δεν είναι εναέριος εθνικός χώρος, είναι μεγαλύτερος από τον εναέριο εθνικό χώρο, είναι πέρα από τα 10 μίλια, αλλά σε αυτό, από έναν παγκόσμιο οργανισμό, που βάζει σε τάξη τις αεροπορικές μετακινήσεις, έχει ανατεθεί στην Ελλάδα ο έλεγχος. Όσα αεροπλάνα μπαίνουν, χωρίς να δηλώνουν σχέδιο πτήσης, αναχαιτίζονται και στέλνονται πίσω. Γι' αυτό, να είστε βέβαιοι. Αυτό κρατάει πάρα πολύ.

Επειδή σας είπε πριν ο κ. Κασσίμης ότι η ευημερία της Τουρκίας είναι σημαντική για την αλλαγή νοοτροπίας. Η Τουρκία, έχει πόλεμο στο Βόρειο Ιράκ και πρόσφατα είχαμε 17 νεκρούς στρατιώτες Τούρκους. Είναι η πρώτη φορά στα χρονικά της Τουρκίας, που δημόσια αμφισβητείται στην Τουρκία ο στρατός της Τουρκίας, λόγω αυτών των θυμάτων. Ο λαός λέει στις εφημερίδες γιατί ο στρατός τους άφησε αβοήθητους. Ο στρατός στην Τουρκία δεν είναι, όπως εδώ, που είναι στην κριτική. Εκεί, είναι ταμπού ο στρατός, αλλά άρχισε και εκεί αυτό το ταμπού, μετά από αυτά τα γεγονότα, να αμφισβητείται. Αυτό είναι μια αλλαγή, την οποία οφείλουμε να παρακολουθήσουμε και να τη δούμε με ενδιαφέρον.

ΝΙΝΑ ΚΙΛΙΝΚΑΡΟΒΑ (Έφηβη Βουλευτής Νομού Καβάλας – Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Άννα – Μαρία Χασικού.

ANNA – ΜΑΡΙΑ ΧΑΣΙΚΟΥ (Λευκωσία - Κύπρος): Κατάγομαι από την κατεχόμενη Κηρύνεια και θα ήθελα να ρωτήσω πώς η Ελλάδα μπορεί να παρέμβει πιο ενεργητικά και πιο άμεσα στη λύση του Κυπριακού προβλήματος, ως πυρήνας του ελληνισμού.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Η Ελλάδα παρεμβαίνει καθημερινά και μόνιμα με διάφορους τρόπους. Είναι αυτό που έλεγα πριν, ότι πολλές πιέσεις ασκούνται, χωρίς

να ανακοινώνονται. Θέλω να πω ότι η Ελλάδα όχι απλώς συμπαρίσταται, αλλά ταυτίζεται με τις κινήσεις και τις θέσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ο Πρόεδρος, κ. Χριστόφιας, κατάφερε αυτή τη φορά, μετά από την προηγούμενη περίοδο, που οι αδιάφοροι ξένοι μας κατηγορούσαν ότι είπαμε «όχι» σε εκείνο το απαράδεκτο μόρφωμα, το οποίο υπήρχε και καλώς είπαμε «όχι», οι πρωτοβουλίες της Κυπριακής πλευράς είναι αυτές, οι οποίες έφεραν τους άλλους στην γωνία να απολογούνται. Να είστε βέβαιοι ότι σε πλήρη συνεργασία και σύμπνοια με την Κυπριακή πλευρά κάνουμε και επισήμως και κρυφίως ό,τι πρέπει για να στηρίξουμε αυτό που θέλουμε, ένα ενιαίο κράτος, με μια ενιαία διοίκηση, με μια ενιαία εκπροσώπηση, με πλήρη ελευθερία των πολιτών του να κινούνται και να εξελίσσονται.

ΝΙΝΑ ΚΙΛΙΝΚΑΡΟΒΑ (Έφηβη Βουλευτής Νομού Καβάλας – Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κύριε Κασσίμη, σε μια από τις προηγούμενες απαντήσεις σας είπατε ότι δίνετε βοήθεια στους μετανάστες. Μήπως φοβάσθε εξεγέρσεις; Μήπως πρέπει να γίνει απορρόφηση όλων των μεταναστών; Μήπως έχουμε εικόνες Κοσσόβου;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Όχι, κανένας τέτοιος φόβος δεν υπάρχει. Οι μετανάστες δεν είναι μειονότητες. Διότι, κάποια στιγμή, στη γειτονική Αλβανία, ακούστηκε μια φωνή όσον αφορά στους οικονομικούς μετανάστες και η απάντησή μας ήταν δημόσια διπλωματική, κατ' ιδίαν πιο απόλυτη και σταμάτησε αυτό να συζητιέται. Η Ελλάδα, μια χώρα που βγήκε μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και έναν εμφύλιο πόλεμο καταστραμμένη, με προβλήματα κοινωνικά και πολιτικά, που το 1950 και το 1960 έφευγαν τα παιδιά της, γιατί δεν μπορούσε να τα θρέψει, σήμερα μπορεί και φιλοξενεί πάνω από 1.000.000 οικονομικούς μετανάστες, αλλά μην ανησυχείτε, δεν υπάρχει περίπτωση αυτοί να μας δημιουργήσουν προβλήματα.

ΝΙΝΑ ΚΙΛΙΝΚΑΡΟΒΑ (Έφηβη Βουλευτής Νομού Καβάλας – Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Κικιλία – Θεοχαρίστη Κουρεβέλη.

ΚΙΚΙΛΙΑ – ΘΕΟΧΑΡΙΣΤΗ ΚΟΥΡΕΒΕΛΗ (Νομός Σάμου): Πριν λίγα χρόνια, είχα την εντύπωση πως και η θρησκεία είχε και εκείνη κάποιο σημαντικό ρόλο σε κάθε χώρα, ακόμη και μέσα στην πολιτική. Θέλω να ρωτήσω, για τα σχολεία του ΕΠΑΛ, γιατί καταργήθηκαν τα θρησκευτικά στη Γ' Λυκείου;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Δεν γνωρίζω τις λεπτομέρειες του προγράμματος. Θα σας πω μια αρχή. Στα ελληνικά σχολεία, δίνουμε και παιδεία. Δεν δίνουμε μόνο γνώση. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να καλλιεργούμε και το θρησκευτικό συναίσθημα, χωρίς να

κάνουμε προσηλυτισμό. Η επαφή του αυριανού πολίτη με το Θείο είναι ένα κομμάτι της παιδείας. Τώρα, μέχρι πού φτάνει το εύρος αυτό και πώς κατανέμεται η ύλη είναι θέμα του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο δεν γνωρίζω.

Θα σας πω κάτι που μου συνέβη τελευταία, για να καταλάβετε πως οι ξένοι δεν γνωρίζουν όχι μόνο τη Μακεδονία, αλλά ούτε καν πού βρίσκεται η Ελλάδα. Σ' ένα διπλωματικό δείπνο με Άραβα πρέσβη, μας λέει ο Αλγερινός πρέσβης ότι τον ρώτησε κάποια κυρία από πού είναι, της απάντησε από την Αλγερία, τον ρώτησε πού είναι Αλγερία, της απαντά στη Βόρεια Αφρική και του λέει με έκπληξη: «Γιατί δεν είστε μαύρος;» και αυτός απαντά «Σφάλμα μου».

Αντιλαμβάνεστε ότι δεν ήταν μια κυρία αμόρφωτη και αυτό συμβαίνει παντού. Το πού είναι η Ελλάδα και το τι ακριβώς συμβαίνει, ελάχιστοι το γνωρίζουν.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έκλεισε ο κύκλος των ερωτήσεων. Θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον κ. Τασούλα και τον κ. Κασσίμη και θέλω να πιστεύω ότι οι Έφηβοι Βουλευτές βρήκαν εξαιρετικά ενδιαφέρουσα τη συζήτηση που είχαμε και ιδιαίτερα χρήσιμη.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας & Εξωτερικών Υποθέσεων. Συμπροεδρεύουν οι: κυρίες Κρινιώ Κανελλοπούλου (Ηλείας, ΝΔ) και Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου (Β' Αθηνών, ΠΑΣΟΚ) , καθώς και οι : Νίνα Κιλινκάροβα (έφηβη βουλευτής Ν. Καβάλας) και Κιλικία-Θεοχαρίστη Κουρεβέλη (έφηβη βουλευτής Ν. Σάμου). Παρακολουθούν ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας και ο π. Γεώργιος Μεταλληνός μέλος της Επιτροπής Βουλής των Εφήβων.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας & Εξωτερικών Υποθέσεων.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας & Εξωτερικών Υποθέσεων. Συμπροεδρεύουν οι κυρίες Κρινιώ Κανελλοπούλου, Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου, Κιλικία - Θεοχαρίστη Κουρεβέλη, Νίνα Κιλινκάροβα.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας & Εξωτερικών Υποθέσεων.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας & Εξωτερικών Υποθέσεων. Ομιλεί ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας. Παρακολουθούν ο κ. Σάββας Αντωνίου, ανώτατο στέλεχος του υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου και ο π. Γεώργιος Μεταλληνός μέλος της Επιτροπής Βουλής των Εφήβων.